

**ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ
ВАДИМА ТА АНДРІЯ**

с.6

ГАЗЕТА ЧЕСНИХ НОВИН

20 червня 2024 року №25

**ПРО ФІНАШИНА
НАПИСАЛИ КНИГУ**

с.8

KAZATIN.COM

КОЗЯТИНСЬКА ВЕНЕЦІЯ ЩО З ВОДОВІДВЕДЕННЯМ НА ВИННИЧЕНКА?

- ▶ Вулиця Винниченка сміливо може претендувати на звання найгіршої у центрі міста. Розбитий майже вщент асфальт і величезні вибоїни – не єдина біда
- ▶ З частини цієї вулиці практично ніколи не сходить вода. Чому на Винниченка не працює належно водовідведення і чи збираються з цим щось робити?

с.3

**ХАЩАКИ НА СТАРОМУ
КЛАДОВИЦІ**

- ▶ На цвинтарі біля церкви на ПРБ зарості. Хрестів та пам'ятників практично не видно. Хто має відповідати за благоустрій цієї території і чому там не косять?

с.10

**ПРИЙНЯЛИ ДО СПІЛКИ
ХУДОЖНИКІВ**

- ▶ У Національній спілці художників України поповнення. До організації потрапили митці з нашого міста. Це Тетяна Куліш та Анжела Коренкова. Розповідаємо про художниць

с.9

РЕКЛАМА

ТВОЄ КОЛО КУПИМО ЗЕМЕЛЬНИЙ ПАЙ
в оренді та без оренди
оплата за 10 днів

+38 067 212 17 50 | +38 095 786 73 98 tvoekolo.com.ua

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

1 місяць – 58.00 грн | 6 місяців – 438.00 грн
3 місяці – 174.00 грн | 12 місяців – 696.00 грн
Вартість послуги Укрпошти по оформленні передплати – 15.00 грн

Передплатний індекс 91531

Оформити передплату ви зможете у будь-якому поштовому відділення

«І ЩО ТИ МЕНІ ЗРОБИШ? ТИ ЗНАЄШ, ХТО МІЙ ТАТО?»

Вандали ■ У неділю, 16 червня, приблизно між 17–18 годинами на ставку, що нарекли «Штанами», хтось потрощив лежаки на пляжі. Голова рибальського товариства «Джерело» стверджує, що це зробили підлітки

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Тривожний дзвінок від голови рибальського товариства «Джерело» ми отримали в понеділок о 10.30.

— У мене вже руки опускаються, — казав пан Петро. — За всім дивись, прибираєш і приходять псевдовідпочиваючі і що їм попадає під гарячі руки — все ламають.

Коли ми прибули за вказаною адресою, голова «Джерела» вже нас чекав.

— Пошкодили 7 лавок для лежання. Щоб сказати, що там дошки гнілі, так самі бачите, що деревина свіжа. Їх тільки весною минулого року міська рада замовила. Це ж вилазив на лежак з ногами і проламував дошки вагою свого тіла.

— Ви когось підозрюєте? — запитали ми у пана Петра.

— Я не тільки підозрюю, я одного за руку схопив. А він і каже:

«Ану, діду, пустіть. Ви знаєте, ким є мій тато?» Я й відпустив, — каже пан Петро. — Їх було, здається, 12 і це були підлітки 12–13 років, хлопці і дівчата.

— У поліцію повідомили?

— Яка поліція, коли це діти 12 років. Ще рано дітям такого віку мати проблеми з законом. Звернутися в поліцію — це означає, що дитину ставлять на облік. Інша справа, коли вдається дізнатися, яких це діти батьків. То можна звернутися до батька і нехай приводить до ладу те, що його син чи дочка нарobili. У поліцію не звертався і не буду звертатися, хоч на душі дуже важко. Скільки тут всього вкладено і все його ламати? Тут у вихідні, коли спекотно, цих тапчанів не вистачає. Хто тут ляже, коли об лежак від болота своє взуття витерли? — не може заспокоїтися пан Петро.

Коли підійшли до грибка в районі трапа заходу і виходу з води,

наш супроводжуючий глибоко зітхнув:

— От чим їм цей грибок завинив, що розібрали його по дощечках? Так само, як і лавка на бетонних опорах, яку вони віднесли в сторону на метрів 20. Ми з рибалкою Євгеном ледве ту лавку доволокли на місце, де вона стояла. От звідки у нас такі діти? — продовжує голова «Джерела». — Природа тут супер і рівень води хороший, дні народження родинами відмічають,

«У поліцію не буду звертатися, хоч на душі дуже важко. Скільки тут всього вкладено і все його ламати?»

а прийдуть діти, та й буває дорослі, ламають все те, що зроблено для людей.

— А дорослі, що на пляжі поламали?

— Туалет недалеко від греблі відрізали майже під нуль і всі дошки забрали. Це вже не діти, це дорослі, — сказав на завершення нашої розмови голова «Джерела».

Козятинчани жваво коментували цю подію у соцмережах та на нашому сайті. Ось деякі з коментарів:

Підлітки потрощили сім лавок на Талимонівському пляжі. Постраждали від їх рук грибок й лавка

Безнаказаність, а потім кажуть, звідки злочинці беруться. Украв в дитинстві, поламав в дитинстві, побив когось в дитинстві, принизив однолітка в дитинстві, ігнорування на зауваження, неповага до дорослих, бо поставлять на облік? Безнаказаність породжує злочинність.

НАДІЯ ГРИГОРІВНА

Ці «діти», якщо так їх можна назвати, не раз захищаються цим (ти знаєш, хто моя мама-тато), то якщо батьки в них такі круті, то чому вони не виховують правильно своє чадо?

Не раз також чула це, коли робила зауваження в нашому сквері, коли гуляла з дитиною.

НАСТЯ ЛЕВЧУК

Поліція встановить, хто зробив, знайде, дізнається, хто батьки і замнуть це все. Без відшкодування збитків!!! Бо так роблять завжди. І виходить, що таким дітям нічого ніколи не буде. Батьки самі виховують всюдозволеність і безнаказаність. Жаж.

АЛЬОНА ПЕТРОВА

Нехай батьки дітей відновлюють зіпсоване майно, якщо не навчили берегти чужу працю. Це буде справедливо.

ВІКТОРІЯ ТРЕМБОВЕЦЬКА

«А ми працюємо — потужність цеху збільшилася»

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Активна волонтерка з Махнівки Ірина Дигай написала пост у фейсбуці, аби відзвітувати та подякувати всім за допомогу і підтримку.

«А ми працюємо. Дякуємо всім, хто долучається. Дякуємо родині Ігоря Лясківського за чергову допомогу! Дякуємо родині Оксани Присяжнюк за солодоші,

без яких не обходиться жодна посилочка, дякуємо Валентині Лясківській за смачне печиво для військових. Ваші невтомні ручки працюють і вдень, і вночі. Дякуємо Сергію Сиваківському, Юрію Кирию, Ользі Пироговій, Іллі Пявці та Ігорю Петровичу за автоклави. Потужність нашого цеху збільшилась, а це значить, що більше продукції, виготовленої нашими жіночками, доставляється за потребами. Сьогод-

ні Наташа Топольська відкриває сезон. Будуть варитись лікувальні мазі. Тож є потреба в маленьких баночках. Дякуємо Федору Янчуку за віск», — пише Ірина.

Допомогти волонтерам можна, приєднавшись до них. Адреса — Махнівка, Соборна, 8 (поряд Нова Пошта). Або перерахувавши кошти на банку <https://send.monobank.ua/jar/5Tzgyvwbnk> чи на картку 5168752018455785

РЕКЛАМА

з доставкою по області

ЦЕМЕНТ В МІШКАХ ТА НАСИПОМ, Машинами та вагонами

БУДМАТЕРІАЛИ В АСОРИМЕНТІ

ЗОДЧИЯ ZODCHYIY.COM.UA

М.ВІНИНЦЯ, ВУЛ. М.ЗЕРОВА, 1Б (067) 430-64-96

М.ГАЙСИН, ВУЛ. СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ, 9 (067) 256-74-00

RIA Козятин

RIA Козятин

ЧИ БУДЕ ВОДОВІДВЕДЕННЯ У КОЗЯТИНСЬКІЙ ВЕНЕЦІЇ?

Проблема ■ Вулиця Винниченка сміливо може претендувати на звання найгіршої у центрі міста. Розбитий майже вщент асфальт і величезні вибоїни — не єдина біда. З частини цієї вулиці практично ніколи не сходить вода. Чому на Винниченка не працює належно водовідведення і чи збираються з цим щось робити?

ОЛЕНА УДВУД

Коли ми писали про те, що у Козятині стартував сезон ямкового ремонту і першою у цьому списку стала вулиця Степана Бандери (колишня Матросова), у коментарях чимало наших читачів обурювалися з приводу вулиці Винниченка. «Таке враження, що вона не ремонтується взагалі ніколи», «це жах», — писали люди. Не можемо з ними не погодитися. На Винниченка дійсно ні пройти, ні проїхати.

У районі ліцею № 1 асфальтове покриття ще в більш-менш прийнятному стані, а ось біля магазину «Зодіак» і «Господарочка» (де колись був «Каштан») на дорожньому полотні такі глибокі та широкі вирви, що поточний ремонт вже не допоможе. Вище по вулиці асфальт рівніший, адже там свого часу робили капітальний ремонт. Було це ще за каденції попереднього міського голови. Але й на тій ділянці є своя проблема — там збираються цілі озера, шириною в усе дорожнє покриття.

— Подивіться, що робиться на вулиці Винниченка, — каже

схвильовано жінка, яка зателефонувала до журналістів нашої редакції. — Я щойно була там, мені треба було в магазин побутової техніки. Це просто жах! Немоżliво було вийти з машини — скрізь стоїть вода.

Телефонний дзвінок ми отримали у суботу, 8 червня. Того дня вранці у Козятині була злива. Із водовідведенням по місту загалом проблеми, тому калюжі після дощів — звичне для Козятини явище. Величезні калабані збираються і на славнозвісній Грушевського навпроти «Фори», і на Єдності (колишня Катюкова) біля автобусної зупинки, яку місцеві називають «Лавочка». Але є одне але — коли немає дощу, на цих вулицях вода сходить, а на Винниченка не дівається нікуди.

Понеділок, 10 червня. Останні дві доби дощ не йшов. За вікном спека — типова ситуація для червня. Тож суботні калюжі мали б вже давно випаруватися. Йдемо на вулицю Винниченка, але застаємо ту саму картину, яку описувала наша читачка, коли телефонувала нам після зливи у суботу. Навпроти «Екрану» та ринку дві глибочезні калабані

на все дорожнє покриття. Повз нас проїжджає чоловік на велосипеді і їде прямо через калюжу. Водії, які залиши свій транспорт на узбіччі, примудрилися ще й якось припаркуватися у воді та вийти з машини.

Чому тут збирається вода — цілком зрозуміло. Ця частина вулиці за рівнем трохи нижча, ніж початок Винниченка, тож дощ стікає в низовину. І водовідведення тут теж певно є — труба видніється в бортових каменях навпроти колишньої аптеки № 7.

Ми звернулися до Управління житлово-комунального господарства, аби з'ясувати, чому виникла ця проблема і чи планують усувати.

Чи робитимуть на Винниченка поточний ремонт — поки в ЖКГ сказати не можуть, на це треба більше 2 мільйонів

— На Винниченка є локальне водовідведення, — каже Іван Вовкодав, начальник Управління ЖКГ. — Коли робили капітальний ремонт частини дороги, зробили збірний колодезь, але його не вистачає. Плануємо там трохи прокопати, можливо ще кілька колодезів влаштуємо на території лікарні. Але там потрібно робити повноцінне водовідведення. Хоч ми і просили фінансування, зрозуміло, що зараз на це не будуть виділятися кошти. Будемо пробувати виходити з того, що є. Ми вже там були. Дивилися, що там можна зробити.

Запитали ми також, чи будуть робити на Винниченка поточний

Це фото ми зробили у другій половині дня у понеділок, 10 червня. Дощ не йшов перед цим дві доби

А це труба водовідведення на Винниченка. Її майже не видно з-за калабані

ремонт. Вулиця у переліку є, але чи візьмуться там латати ями — поки що достеменно не відомо.

— Ми точно не рахували, але на Винниченка потрібно орієнтовно більше двох мільйонів на поточний ремонт, на даний

момент у нас таких коштів немає, — каже Іван Вовкодав. — По місту ми позакривали найбільш аварійні місця і кошти майже закінчилися. Будемо просити у депутатів додаткове фінансування, якщо його виділять.

Обвалилася бокова стіна сільського будинку культури

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У Пиковецькому старостинського округу 17 червня працювала комісія, у яку увійшли: начальник житлово-комунального господарства Іван Вовкодав, Анастасія Бахшієва, офіцер громади Олександр Пазюк, староста Олена Борчаківська. Перше проблемне питання, яке розглядали — обвал бокової стінки приміщення сільського будинку культури.

При обстеженні встановили, що руйнація самого приміщення прискорилося у зв'язку з погодними умовами і

потребує негайного вирішення. Адже несе за собою небезпеку як для перехожих, так і для транспортних засобів, бо приміщення знаходиться дуже близько до проїжджої частини.

«Звертаємося до жителів громади. Будь ласка, утримайтеся від проїзду вулицею Івана Богуня (Ломоносова), також просимо батьків повідомити своїх дітей про заборону там ходити», — пише староста округу на сторінці «Життя Пиковець» у фейсбуці.

Другим питанням на порядку денного стало виявлення та усунення порушень Правил благоустрою території на-

селеного пункту села Пиковець, вулиці Дружби. А саме занедбані території приватних будинків та дачних ділянок.

Староста округу закликає односельчан привести у порядок свої будинки та території, які утримуються додатково.

«Охайність наших вулиць залежить тільки від нас із Вами. Заходи, щодо усунення та виявлених проблем і питань які стосуються благоустрою території сіл Пиковець та Пустоха проводитимуться і надалі. Дякую Вам за розуміння», — написала Олена Борчаківська.

ЮРІЙ ОСАДЧУК: «ЕКІПАЖІ МАЮТЬ БУТИ БЛИЖЧЕ ДО ЛЮДЕЙ»

Інтерв'ю ■ Минув тиждень, як на варту заступили працівники новоствореного батальйону патрульної поліції. Його центр локалізується у Козятині, а територія обслуговування — весь район. Розповідаємо, які порушення фіксували у перший тиждень роботи та знайомимо вас з командиром батальйону — капітаном поліції Юрієм Осадчуком

ІРИНА ШЕВЧУК

Спочатку розповімо про злочини та правопорушення, які фіксували патрульні поліцейські протягом тижня. Так, за цей період, вони отримали більше 100 викликів та звернень, склали понад 300 постанов на порушення громадської безпеки та правил дорожнього руху, розкрили 5 кримінальних справ, зокрема підробки документів та наркозлочин. Окрім цього, патрульні виїжджали на домашнє насильство, ДТП, хуліганство, конфлікти, порушення тиші, аварійні ділянки доріг тощо.

Це все дані по всьому району. Що стосується Козятини, то у нас сталося три ДТП без травмованих, чотири порушення ПДР, стільки ж випадків хуліганства, п'ять конфліктів, два адмінправопорушення, одне виявлення боєприпасів та ін.

Як відбувається саме патрулювання, яка ситуація з безпекою дорожнього руху на Козятинщині, на які порушення правил дорожнього руху патрульні звертають увагу в першу чергу? Ці та інші питання ми адресували команді батальйону патрульної поліції Хмельницького району, капітану поліції Юрію Осадчуку

— У першу чергу у нас є 357 наказ МВС — це реагування на повідомлення, які надходять на лінію «102» із 100% прибуттям на кожен виклик, — каже Юрій Осадчук. — Ми поставили завдання, що екіпажі мають бути ближче до людей, допомагати їм, дивитися за правопорядком. Водій має бути пристебнутий за кермом і діти мають перебувати в дитячих кріслах. Чому в нас є зростання ДТП з потерпілими? Основна проблема — наші водії не хочуть пристебнутися ременями безпеки. Статистика показує, що краще водій буде пристебнутий і в нього будуть синці на тілі від ременів, але в нього не буде переломів чи інших серйозних травмувань у випадку ДТП. До речі, щодо штрафів — за те, що водій їздить без пасків безпеки — 510 гривень. Щодо дитячого автокрісла, то воно має

бути, якщо дитина менше 145 см зростом або їй 12 років. Штраф за його відсутність — перший раз 510 гривень, якщо повторно протягом року — 850.

— А як із дорожніми знаками у Козятині?

— У нашому батальйоні є група безпеки дорожнього руху. Працівники виїжджають систематично по всьому району, фіксують і дають відповідно приписи на усунення правопорушень. До прикладу, в Глухівцях є зупинка громадського транспорту і немає відповідного дорожнього знаку. Ми поспілкувалися з головою громади. Він запевнив, що встановить. Це питання в нас на контролі. У кожній ділянці дороги є свій власник, є свій паспорт, який відповідає за дорожні знаки, за розмітку. Ми проговорювали з міською головою стосовно цієї проблематики. Хочемо створити безпечне середовище для всіх учасників дорожнього руху — чи це є пішохід, чи це водій. Водій, який керує транспортним засобом, має розуміти всі знаки, які його інформують — про зміну напрямку руху, про обмеження, ямковість, пішохідні переходи, світлофорний об'єкт...

— До речі, стосовно світлофорів. У Козятині — їх немає. Чому?

— Для встановлення світлофорних об'єктів потрібно створити проектну документацію. Він має бути обґрунтований, якщо є аварійна небезпечна ділянка дороги і дорожні знаки не можуть врегулювати це питання на перехресті.

— Водії пасажирських автобусів нарікають на запаркованість поблизу зупинок громадського транспорту. Як бути з цим питанням?

— Так, наразі ми відпрацьовуємо цю проблему біля ЦРЛ. Туди виїжджають наряди, виписують постанови. Стосовно цього, біля ЦРЛ було ДТП з автобусом. Автомобіль припаркувався за 5 метрів до зупинки, автобус габаритний, йому потрібно мінімум 30 метрів, щоб заїхати і взяти пасажирів. А виїшла така ситуація, що автобус заїжджає і водій автомобіля у цей момент вирішив поїхати і зачепив

автобус. Загалом, таке адміністративне правопорушення карається штрафом — 510 гривень. Ми також можемо евакуувати транспортний засіб, якщо дозволяє технічна можливість евакуатора.

— Серед козятинчан є багато нарікань стосовно порушення тиші (ревуть двигуни мотоциклів), особливо в центрі міста, біля парку. Як з ними?

— На жаль, у нас немає приладу, який би виміряв шум. У чинному законодавстві вимірювання шуму мають проводити в лабораторних умовах. У Вінниці, наприклад, є такий прилад, але законодавець не прописав відповідальності. Тобто, ми зупиняємо, спілкуємось з водіями, пояснюємо, що це шкодить загальному фону громадян — хтось відпочиває після роботи, хтось гуляє з дитиною. Це більша проблема з молоддю, вони змінюють вихлопну систему. Ми будемо їх зупиняти в будь-якому випадку і спілкуватися. Взагалі, хочу пояснити мешканцям — ми працюємо комплексно. Це означає, що не буде відразу такого ефекту, щоб все і відразу. На те, щоб перевиховати водіїв, пішо-

«Патрульні завоювали довіру у містах, і прийняли рішення у МВС розширити повноваження до районів»

ходів, потрібно багато часу. Потроху будемо все відпрацьовувати. У нас працюють командири рот, взводів, вони всі на вулиці, не сидять у кабінетах, звертають увагу на проблематику. Кожного тижня проводять наради, аналіз. Екіпажів достатньо для того, щоб реагувати на правопорушення. Але ми і превентивні заходи проводимо, як і спілкування з водіями, дивимось на соціальний статус, вік, пояснюємо санкцію штрафу. Поліцейський має комунікувати з людиною на всі 100%.

— До речі, як з автопарком у батальйоні? Вистачає автівок?

— У нас 20 автомобілів, які нам надав Департамент патрульної поліції. Всі вони — нові. У цьому питанні також важлива підтримка європейських країн, міжнародних партнерів — США, Канади. Вони допомагають технічним обладнанням, фінансуванням не тільки Нацполіції, а й Нацгвардії, ЗСУ, СБУ та інших органів, які йдуть у комплексі по обороні країни. Хочу сказати, що патрульна поліція не є органом, який не забезпечує оборону країни. З нашого підрозділу три працівники наразі виконують

бойові завдання в Донецькій та Харківській областях. Вони одягли піксель і нищать ворога. Зараз створюється стрілецький батальйон і є бажачі, їх багато. Так само є учасники бойових дій, які проходили АТО — захищаємо країну, щоб загарбники не прийшли сюди. Адже всі ми бачили Бучу, Ірпінь — звалтування, катування, вбивства...

— А як з приладом для вимірювання швидкості?

— Так, у нас такий є. Департамент патрульної поліції виділив поки що один ТгуСАМ, за допомогою якого ми фіксуємо швидкість. Зараз він знаходиться на автомобільній дорозі М-21, це дорога державного значення — від села Жежелева (від кордону з Житомирською областю) до села Дорожнє. Водій попереджається дорожнім знаком, аби не перевищувати швидкість.

— У дільничних офіцерів громади в автівах є бензопили, набір ключів. А як з комплектацією авто патрульних?

— Бензопил у нас нема. Є конуса, якими огорожується місце пригоди, є троси, знак «ДТП», є пускові кабелі для автомобілів. Є набір, щоб замінити колесо, є компресор. Тобто, якщо поліцейський бачить, що водію потрібна допомога — зупиняємось і допомагаємо.

— Розкажіть трішки про колектив, чи триває ще набір?

— Наш колектив дуже потужний. Патрульні завоювали довіру у містах, і прийняли рішення у МВС розширити повноваження до районів і завойовувати далі довіру, показувати приклад, навести лад в забезпеченні безпеки дорожнього руху, громадського порядку, але основне — комунікація людей з поліцією. Щоб поліції довіряли. У нас є працівники, які працюють у школі, так як зараз діють при школах дитячі табори. Вони виїжджають і спілкуються з дітьми, показують амуніцію, автівку. Дитина — це основа нашого

Юрій Осадчук — капітан поліції, командир новоствореного батальйону патрульної поліції Хмельницького району. Каже: «Працюємо комплексно. Потроху будемо все відпрацьовувати»

майбутнього. Вона має не боятись поліцейського. Лякати поліцією не потрібно. Зараз запроваджується проєкт, що поліцейський буде знаходитися в школах. З нашого колективу від 17 червня направляється на навчання 5 працівників. Там, де у школі більше 200 осіб — буде поліцейський. Стосовно набору — у нас є постійний рекрутинг, постійний набір у Вінницю, Вінницький район та Хмельницький. Ми запрошуємо всіх бажачих пройти конкурс та приєднатися до команди патрульної поліції.

— Маєте побажання для козятинчан?

— Люди мають бути правосвідомими, звертатися до працівників поліції. У нас багато молодих людей, які вийшли на вулицю допомогти і вони хочуть бачити зворотний зв'язок. Хочу, щоб громадяни розуміли, що поліція може бути сервісним органом, а не тільки карати і випускати штрафи. І як казав наш президент: «Життя кожної людини є безцінним». Тож бережіть себе, пристебтайтеся ременями безпеки, возіть діток у автокріслах, бо діти — це святе.

Досьє

Юрій Осадчук, 33 роки. Народився у Вінниці. Після закінчення школи № 8, вступив у політехнічний коледж. Отримав спеціальність «Інженер механік по транспортним засобам». Закінчив Аграрний університет, Харківський національний університет Внутрішніх справ за освітою «Право». З 2010 по 2011 роки проходив військову службу у внутрішніх військах. З 2012 по 2015 працював у міліції, в патрульно-постовій

службі. Після цього пройшов на загальних засадах конкурс нової патрульної поліції, став інспектором патрульної поліції та отримав офіцерське звання лейтенанта поліції. Виконував обов'язки заступника командира роти патрульної поліції Вінницької області, був командиром роти, виконував обов'язки командира батальйону патрульної поліції Вінницької області. Приймав участь в АТО з 2014 року, є учасником бойових дій.

ПРИЙМАЛА ВІТАННЯ З ЮВІЛЕЄМ І ПОКАЗАЛА СВОЮ ВИШИВКУ

Натхненно ■ Анна Попович має синдром Дауна, та це не заважає їй творити красу. Останні дев'ять років вона вишиває бісером. Картини, рушники та ікони дівчини презентували на виставці, яку відкрили у Міському будинку культури. Загалом це більше 40 робіт, насичених барвами

ОЛЕНА УДВУД

Анна Попович — надзвичайно талановита дівчина. Її ім'я знайоме багатьом козятинчанам, адже вона знама у місті майстриня рукоділля. Її роботи не раз презентували у Територіальному центрі, Музеї історії міста та Центрі дитячої та юнацької творчості.

Анна має синдром Дауна, але мама Людмила не сприйняла це як вирок, вона робила все можливе й неможливе, щоб допомогти своїй доньці розвиватися. Початкову освіту Аня здобула завдяки першій вчительці своєї матері Аліні Домбровській. Саме вона навчила героїню нашій публікації читати та писати. Займалася з Анною також логопед Емілія Гонтар. На заняттях вони робили вправи не лише на корекцію мовлення, а й вчилися малювати, писати, читати й рахувати.

Згодом Анна Попович потрапила до Центру дитячої та юнацької творчості, де відкрили групу для дітей з інвалідністю. Почала відвідувати гурток «Сувенір». Керівник гуртка Світлана Гуменюк помітила в дівчинці хист до творчості і допомагала його розвивати. Зі своїми роботами Анна брала участь в обласних конкурсах, займала призові місця. Вона пройшла з Козятина стала учасником фестивалю для людей з інвалідністю «Повір у себе».

Аня волонтерка — від початку повномасштабного вторгнення вона разом із мамою та іншими жінками плете маскувальні сітки для наших захисників. Обоє готувати. Та кулінарія, звісно, не єдине захоплення. Адже дівчина займається різними видами декоративно-прикладного мистецтва. Одне з таких — вишивання. Першу свою картину Анна Попович вишила бісером дев'ять років тому і тепер має чималий доробок робіт, багато з яких подарувала дорогим серцю людям.

«ЦЕ НЕ ЛИШЕ ПРО ТВОРЧІСТЬ»

Вишиті ікони, картини та рушники показали на виставці «Барвистий світ Анни Попович». Відкриття відбулося у фойє Міського будинку культури у вівторок, 18 червня, через два дні після дня народження майстрині. Тож у дівчини було подвійне свято — і ювілей, і презентація персональної виставки.

— Яка чудова виставка, — захопливо ділиться враженнями Емілія Гонтар, шойно заходить до будинку культури.

— Сьогодні один із тих днів, коли ми маємо можливість ближче познайомити з нашою громадою дівчину, яка через призму свого доброго серця створює прекрасні речі своїми руками. Яка пройшла важкий шлях для того, щоб досягти такого рівня, який ми сьогодні бачимо. Подолала власні бар'єри та пере-

пони, збиралася з силами, коли, здавалося, не залишилося сил, — каже ведуча Ольга Безпалько. — Виставка «Барвистий світ Анни Попович» — це не лише про мистецтво та творчість. Це про силу духу, це про незламність, це про велику та кропітку роботу над собою, а ще про велику любов.

На відкриття прийшли рідні, друзі, а також люди, які всіляко підтримували і продовжують підтримувати Анну. Кожен привітав іменинницю з днем народження і сказав декілька теплих слів. Серед тих, хто завітав на виставку — творчі наставниці дівчини: Ольга Мельник, колишній директор Центру дитячої та юнацької творчості та керівник гуртка «Сувенір» Світлана Гуменюк.

— В Анні нас завжди вражала неймовірна посидючість,

Роботи Анни Попович експонуватимуться у Міському будинку культури до п'ятниці, 21 червня. Поспішайте переглянути виставку

неймовірна творчість, — каже Ольга Мельник. — Вона завжди була така — якщо щось задумала, то зробить, все доводила до кінця. А ще Аня була у нас в активі, допомагала директорів. Перша її виставка, яка відбулася в нас, називалася «Чарівний світ Анни Попович». Це саме ті слова, які відтворюють її творчість.

— Аня проходила до нас майже 17 років, — додає Світлана Гуменюк. — Вона відкривала з нами наш Центр вранці, закривала з нами ввечері. Вона хотіла просто бути серед нас, серед людей, які її приймають такою, якою вона є — щира, добра, мила та сонячна.

МОГЛА Б СТАТИ РЕЖИСЕРОМ

— Ми знайомі з Анею з 2002 року, — каже Тетяна Яковлева, голова громадської органі-

Анна Попович (у центрі) та її творчі наставниці Ольга Мельник (ліворуч) і Світлана Гуменюк (праворуч). Дівчина відвідувала заняття у Центрі дитячої та юнацької творчості

зації «Товариство батьків дітей з інвалідністю «Дім». — Думаю, Аня могла б стати навіть режисером, якби це була трохи інша країна. Якщо ви пам'ятаєте, колись йшов серіал «Не народись вродливою». Аня приходила на заняття, у всіх були роздані ролі, у нас були всі герої, які були в попередній серії і в нас ця серія відігралася. Аня особисто керувала процесом.

На відкритті також виступили міський голова Тетяна Єрмолаєва, начальник відділу культури Світлана Рибінська, директор Музею історії міста Лілія Макаревич, Емілія Гонтар та Людмила Пацановська, які знають Аню з дитинства, подруга Анна, сестра Катерина і тітонька Валентина.

До слова запросили маму Анни, Людмилу Попович. — Я хочу згадати свою маму, яка вклала також дуже багато в розвиток моєї Ані, — каже Людмила. — Тому що були такі часи, що вона не завжди була зі мною, бо потрібно було працювати, а Аня боялася залишитися вдома сама. Хочу згадати її батька, бабусю, яка дуже любила Аню. На жаль, вона не знає, що Аня виросла такою талановитою. Не знає цього і її батько, якого

вже 17 років немає. Я дякую Богу, що вона в мене є. Мені дуже з нею комфортно. Зараз, коли відчуваю себе в чомусь слабкою, у мене є така надійна права рука.

— Я всім дякую, що мене сьогодні підтримали, — каже Анна Попович. — Хочу подякувати всім, хто прийшов на моє свято, а особливо моїй мамі. Мамо, я тебе дуже люблю, ти у мене найкраща, найдорожча. Дякую, що ти мені подарувала життя, любов, підтримку. У цей день бажаю вам усім здоров'я і миру, щоб наші воїни швидше повернулися до своїх родин.

Для усіх, хто допоміг організувати виставку, Анна приготувала сюрпризи — свої вишиті ікони та рушники. Музичні подарунки підготував ансамбль «Перлина» — діти заспівали «Весна прийшла у рідний край» та «Серце Україна». На завершення виставки Карім Шахін заспівав «Обійми мене» гурту «Океану Ельзи». Пісня настільки розчулила іменинницю, що Аня не змогла стримати сліз.

Роботи Анни Попович експонуватимуться у Міському будинку культури до п'ятниці, 21 червня. Поспішайте переглянути виставку.

У Самгородоцькій громаді екологи виявили незаконні копанки

МАРІЯ ЛЕХОВА

На сторінці Державної екологічної інспекції у Вінницькій області повідомили, що їхні спеціалісти розглянули звернення громадянина щодо перекриття русла річки Роставиця в селі Ду-

бові Махаринці Хмельницького району.

«Спільно з представниками Самгородоцької сільської ради було проведено обстеження відповідної території та встановлено, що на земельних ділянках комунальної власності,

які є суміжними з приватними земельними ділянками на вул. Кутовій, самовільно створені водойми (копанки) в межах прибережної захисної смуги річки Роставиця», — йдеться у повідомленні.

Копанки огорожені мета-

левою сіткою, доступ до яких обмежений. Орієнтовна площа самовільно захоплених земельних ділянок становить 0,1 га та 0,3 га. Інспекція направила відповідні матеріали до правоохоронних органів для встановлення винних осіб.

«Я з цієї війни не вернуся, бережи дітей»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Вадим Тітов був різносторонньою людиною. Він мав хист до всього: і до техніки, і до кулінарії. Запальний, але завжди чинив по совісті. Мабуть по генах від бабусі передалося. Вона з боями від Сталінграда до Берліна дійшла.

Останній дзвінок від свого чоловіка-добровольця дружина Вадима Інна отримала в ніч на 10 травня 2022 року. Перший був о 3-ї ночі, останній — о шостій ранку. Чула якийсь шум, потім ніби її Вадим кудись біжить. О шостій ранку телефон вимкнувся і більше не дзвонив. З тої чорної ночі дружина й родина були в постійному пошуку Вадима. Він значився, як зниклий безвісти, але таки знайшовся. Повернувся додому на шиті через довгих 25 місяців.

Зустріла його громада живим коридором 13 червня по всьому траурному маршруту. Спочатку з Вадимом прощалися біля його будинку. Заупокійну службу провели в костелі Матері Божої Доброї Ради. У молитвах до Бога настоятель храму Валерій Добровольський разом із прихожанами просили у Господа для загиблого воїна Царства Небесного. По завершенню Богослужіння рідні Вадима, прихожани костелу і військові вийшли на вулицю, щоб продовжити прощання на площі.

У цей момент трапився епізод, який важко пояснити. Між труною з тілом Героя і священнослужителем всівся песик, а потім влігся на асфальт. За нашими спостереженнями, собаки з'являються біля тих Героїв, хто при житті дуже любив тварин.

Площа зустріла Вадима мелодією «Пливе кача», а більшість людей, стоячи на колінах, ледве стримували сльози.

Відкрила мітинг скорботи і пам'яті начальник відділу культури міської ради Світлана Рибінська.

— Що робить життя наповнене сенсом — любов до рідних, до землі, до нації. Так дозріває ідентичність. Так особа стає громадянином, патріотом, воїном. Таким патріотом і воїном за українську державність був Вадим. Він розумів, за яку Україну він бореться — за Україну, де національна ідея є державною ідеологією. За демократичну державу, де є справедливість і закон, — сказала ведуча і стала розповідати біографію Героя.

Народився Вадим 10 червня 1986 року у місті Козятині. Навчався в першій школі. Роботу, яка була до душі, знайшов у вагонному депо.

З січня 2015 року по квітень 2016 року був у зоні АТО на Донеччині. Казав матері: «Я повернувся, бо ти за мене молилася» і додав, що війна з москowitzами ще буде.

Уже в лютому 2022 року за кілька годин після вторгнення рашистів, Вадим вже встиг пройти медкомісію, а на наступний день, 25 лютого 2022 року, був у військкоматі. Дуже хотів потрапити до своїх побратимів у 57-му бригаду, та на той час це було неможливо, їх місце дислокації було в окупованому Херсоні. Тому на оборону держави став у складі 79-ї бригади. Ніс службу у Сіверодонецьку, Ямполі, а згодом і в Лимані.

Тітов Вадим Вікторович, вірний військовий присяги, у бою за нашу Батьківщину, виявивши мужність та стійкість під час виконання бойового завдання в районі міста Лиман Краматорського району Донецької області 10 травня 2022 року — загинув.

Уже 12 травня родина стала бити на сполох, адже Вадим постійно давав про себе знати, якщо не зателефонує, то напише. Більше 2-х років виснажливих пошуків, надій і сподівань, і він приїхав додому. У середу, 12 червня 2024 року, він зібрав тих, кого любив, а вони понад усе любили його. Тільки тепер про нього залишилися тільки спогади.

Вадим любив домашнє господарство і всіх тварин. Коли діти принесли додому кошеня, мама дітей відправила назад, а тато сказав «нехай буде», — сказала ведуча мітингу. «Може й песик, що прийшов до костелу, людям дав знак: «Не гоніть мене, я хочу провести в останню дорогу чоловіка з золотими руками і великим серцем», — подумав у цей час журналіст. Тим часом Світлана Рибінська продовжила розповідь про воїна.

— Вадим Тітов розумівся на техніці, ремонтував машини. Був добрим другом. Був люблячим батьком трьох прекрасних синів: Назарія, Дмитра та Олексія. Багато з ними проводив часу. Діти бавились, бешкетували, проводили прогулянки на велосипеді, з яких часто привозили мамі квіти. Діти казали, що батько всім добре робив, тільки за себе подбати йому було ніколи.

Коли їхав на війну, сказав дружині: «Ти бережи дітей, я з цієї війни не повернуся». Він відчував, але це його не зупинило — обов'язок був сильнішим за страх. Тепер діти можуть пишатися своїм мужнім батьком та його подвигом, — сказала ведуча і запросила до молитви за воїном отця Валерія.

Ще мали слово заступник міського голови Павло Холковський, директор ліцею № 1 Оксана Кухар, друг і кум Вадима Денис Добровольський та сусід славного воїна Геннадій Ткачук. Всі вони дякували родині та низько вклонилися за такого сина. З розповіді Геннадія Ткачука стало відомо, що бабуся Вадима дійшла з боями від Сталінграда до Берліна. Мабуть, бути захисником Вадиму передалося від неї.

Після виступів з Вадимом стала прощатися громада. Прощалися довго, адже у нього було дуже багато друзів, а коли попрощались, кортеж із тілом Героя їхав вулицями громади до сільського кладовища.

На Алеї Слави ще одну молитву прочитав отець Валерій. Рідні, близькі, родичі, друзі, сусіди попрощалися з Вадимом востаннє. Військові дружині Інні передали прапор. На честь воїна пролунав військовий салют і під Державний Гімн Героя і захисника України похоронили.

Лікарі до останнього боролись за Андрія

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Андрій Пилявець ще зі школи мріяв стати військовим. Йому ровесники говорили, що для військового ти дуже добрий і дружелюбний. Не вірили й педагоги, що з добре вихованого, білявого хлопчика вийде кадровий військовий. А він ним став і віддав своє життя за Україну.

Зустріла громада свого захисника 14 червня живим коридором, стоячи на колінах. Біля будинку батьків Героя його зустрічали рідні, близькі, однокурсники, сусіди, друзі і знайомі батьків померлого у шпиталі воїна, педагогічний колектив гімназії № 6, колеги по роботі батьків Андрія.

Військові відкрили труну з тілом Андрія і рідні, близькі та громада стали прощатися, не стримуючи сліз, як казали сусіди з добре вихованим єдиним сином дуже добрих і порядних батьків.

Друзі мами Героя говорили, що Андрій якийсь час вважався зниклим безвісти. Потім знайшовся у шпиталі у надважкому стані. Йому зробили 4 надскладних операції в Дніпрі і перевезли до столичного центру, але врятувати йому життя лікарям не вдалося.

Попрощавшись з Андрієм біля будинку, стала формуватися траурна колона, яку супроводжували священники Православної церкви України Валерій Кушнір, Олексій Якубівський з Михайлина та Володимир Білик з Махнівки.

У церкві Святих Апостолів Петра і Павла настоятель храму отець Валерій, отець Олексій та отець Володимир провели за Андрієм чин похорону, а по його завершенні в дворі храму провели мітинг скорботи і пам'яті. Відкрила його директор міського будинку культури Лариса Ромасько.

— Кожен з нас має розуміти, завдяки кому перегортаються листки в календарі. Завдяки кому ми провели під чистим небом сьогоднішній день і один з тих, кому ми завдячуємо, це — Пилявець Андрій Дмитрович, наш земляк, якого ми проводимо сьогодні, 14 червня, в останню путь, — сказала ведуча і зачитала біографію Героя.

Пилявець Андрій Дмитрович народився 8 червня 1982 року в Козятині. Змалку захоплювався дідусем, який працював військовим інженером-автомобілістом. Одягав дідусевий ремінь, пілотку і гордо заявляв «у мене теж будуть погони».

Навчався в шостій школі. По закінченню вступив у Вінницький залізничний технікум. Після першого курсу — строкова служба у Гайсині та Вінниці. По завершенню служби був направлений в школу прапорщиків. Далі — Львівська академія сухопутних військ.

Веселий, комунікабельний, добрий та вродливий молодий чоловік закохався і у 2007 році одружився на прекрасній дівчині, яка обрала для себе теж шлях військовослужбовця. Разом несли службу у військовій частині, яка базувалась під селищем Озерне Житомирської області.

В 2014 році в Світлані та Андрія народилась довгоочікувана донечка Юля. Після повномасштабного вторгнення Андрій залишався на місці та ремон-

тував техніку для фронту. А 26 березня 2024 року був відправлений в Покровський Донецької області. Як тільки була вільна хвилинка, телефонував своїм дівчатам. Мамі говорив «у мене все добре, ти тільки дочекайся мене». Донечці: «Юля, сонечко моє, як же я тебе люблю, я повернуся і все для тебе зроблю», дружині казав просто: «Кохана». Сьомого травня він знову до всіх зателефонував і запевнив, що все буде добре.

26 травня штаб-сержант, стрілець-помічник гранатометника 1-го відділення 3-го стрілецького взводу 3-ї стрілецької роти отримав поранення, після чого, непридатний, був доставлений у Дніпропетровський госпіталь, де йому зробили декілька надскладних операцій. Далі перевезли в Національний військово-медичний клінічний центр у Києві. Знову операції.

Восьмого червня в госпіталі йому виповнилося 42 роки, а 11 червня 2024 року, не приходячи до свідомості, Андрій Дмитрович помер.

Люблячий син, коханий чоловік, відповідальний батько, справжній товариш та надійний побратим. Щирий, веселий, добрий — саме таким був наш Герой і таким його знали всі, хто мав честь бути з ним знайомий. Усею громадою ми схиляємо голови у шані та вдячності воїну та розділяємо біль втрати з родиною, — сказала Лариса Ромасько та запросила до слова настоятеля храму святих Первоверховних апостолів Петра і Павла Валерія Кушніра, секретаря міської ради нашого міста Ірину Репало та директора навчального закладу, де навчався Андрій, Миколу Синоюшка.

Вони говорили, що разом з родиною, громадою і Україною плечуть небеса, що Андрій був чудовою людиною Андрій, що ми маємо вистояти в цій війні і допомагати армії, бо росіяни не просто прийшли, а прийшли нас вбивати і не дають їм просуватися Україною і такі як Андрій. Схиляли голови перед славним воїном, висловлювали співчуття родині та дякували батькам Ользі Цезарівні та Дмитру Олексійовичу за добре виховання сина.

Після виступів з загиблим воїном стали прощатися востаннє. Поховали Героя на місцевому кладовищі містечка Залізничне під Гімн України та військовий салют від салютної групи.

«Я ЩЕ ЗУМІВ ДОТЯГНУТИСЯ ДО ШИЇ АМУРА І СКАЗАВ, ЩО ВАСЯ 200-Й»

Пам'ятаємо ■ Минуло два роки, як 13 червня 2022 року під Мазанівкою мінометники 173 батальйону територіальної оборони під час бойового завдання потрапили під обстріл ворожих ураганів. На другу річницю загибелі Василя Пирогова і Олега Ясінського ми зустрілися з їх побратимами і вони розповіли, як то було

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Сестри Василя Пирогова, який мав позивний «Амур», Ольга і Катерина майже кожен ранок по можливості починають день з провідин брата на кладовищі. Напередодні річниці ми зателефували до сестри загиблого Героя Ольги і запитали у неї, чи планується на 2-гу річницю загибелі хлопців захід пам'яті. Вона повідомила, що прийдуть побратими Василя Пирогова і Олега Ясінського.

Приїхали ми на кладовище у село Іванківці трохи раніше від побратимів хлопців. Воно й не дивно, за нашу свободу багато хлопців полягло. Коли є можливість віддати шану полеглим воїнам на алеях пам'яті, вони заїжджають на кладовища. Так було і цього разу.

Тож першим нашим співрозмовником був батько Героя Петро Васильович.

— Вася був дуже охайним. Вони мали переходити на нові позиції. Син зателефонував і сказав: «У мене дві форми, одна із них парадна, її я одягну на Перемогу.

на одну добу вам виїзд, то краще візьміть по 2 сухпайки». О 4 ранку за нами приїхав Бородач. Вася ще хотів одягати білу форму, а Кінолог йому каже: «Ти ж маєш її на перемогу одягти» і Вася мокру форму одяг.

Ми ще не встигли змінити позиції, коли почули, як відкрились урагани і почали летіти касетні снаряди. Я ще встиг сказати: «Васька, лягай». Бачив, що він прикрив голову руками, але вмить я втратив свідомість, тому що ударною хвилею мене відкинуло на якусь бетонну конструкцію. Коли прийшов до тями, був зажатий між деревами і штирем від тої конструкції. За де-

«Не встигли змінити позиції, коли почули, як почали летіти касетні снаряди. Я встиг сказати: «Васька, лягай»

ревами від мене лежав Вася. Якось дотягнувся до його шиї поспробував у нього пульс, пульсу не було, і сказав хлопцям, що Вася 200-й.

Як загинув Олег Ясінський розповів Бумер.

— Його, як всіх нас, посікло осколками. Хлопці передали його в руки медиків ще живого, але він вже був без свідомості. Про Олега навіть не всі знали, що він загинув від множинних поранень. Мене, як самого найменш пораненого, доставили до медиків останнім. Я міг повзти. Пораненими у мене були права рука, права нога, турнікети я сам собі наклав і лежав з авто-

На другу річницю загибелі Василя та Олега в Іванківці приїхали їх побратими. Воїни з позивним Бумер, Айдар та Мультик з родиною Василя Пирогова біля його могили

матом, на випадок ворожого ДРГ, щоб прикрити хлопців, коли вони поранених забирали.

— Ви після тих поранень так і ходите з паличкою?

— Ні, — каже Бумер. — Це вже я з паличкою хожу після іншого поранення. Зараз на реабілітації. 20 червня маю бути у своєму бойовому підрозділі.

Троє воїнів і волонтер Ольга стали згадувати життя хлопців до повномасштабного російського вторгнення і під час війни. Вася мріяв, що після перемоги вони всі мінометним розрахунком зберуться у нього на дачі. Своєю дачею Вася вважав будинок, в якому сестра Ольга проживає. Любила вона Василя і не заперечувала: дача — так дача.

Згадали воїни, як у тому бою вони залишились без зв'язку. Бумер свій телефон загубив, а в телефон Айдара осколок від снаряда

поцілів. Ольга каже: «Той телефон можливо й життя тобі подарував».

Ще Ольга розповіла, що до війни дочка Васи Даринка десь взяла собачка і подарувала його їй. Кузею його назвали.

— Так Кузя, коли йдемо провідати брата, лягає з іншої сторони пам'ятника, біля ніг Василя.

На другу річницю загибелі Амура Кузя також влігся у ногах Героя.

Ще ми запитали у Бумера, яким він пам'ятає Василя на фронті.

— Чистюля був, дуже правду любив, за все добивався, тому що був справедливим і за всіх переживав. Він говорив правду, за яку не можна було образитися.

Наостанок запитали у хлопців, якої вони думки про ухилиянтів.

— Я нікого не засуджую. То на совісті кожного, хто не може перебороти свій страх, до такого приклеївся статус ухилиянт і поіншому не буде.

Річниці загибелі Героїв. Пам'ятаємо

У вівторок, 18 червня, минув рік, як у бою з ворогом загинув **Олександр Трачук**.

Олександр народився 23 травня 1994 року в с. Махаринці, навчався в Козятинському училищі та довгий час працював у таксі, потім в охоронній фірмі. Був добрим, усміхненим, щирим та компанійським.

Прагнув стати прикладом для своїх синів та 7 березня 2023 став на захист України. Оператор 1 десантно-штурмового взводу 3 десантно-штурмової роти 3 десантно-штурмового батальйону в. ч. А0224, військовослужбовець проходив навчання у Великобританії задля покращення навичок боротьби з ворогом.

Під час виконання бойового завдання 18 червня 2023 року в населеному пункті

Новомихайлівка Донецької області загинув. У нього залишилося 2 маленьких сини.

29-річний солдат Олександр Трачук помертено нагороджений орденом «За мужність» III ступеня. 22 травня 2024 року відбулося урочисте відкриття пам'ятної дошки полеглому Герою на будівлі школи, де він навчався.

В одному бою два роки тому, 13 червня, загинули Василь Пирогов та Олег Ясінський.

Василь Пирогов народився 6 вересня 1988 року у селі Іванківці. П'ятого квітня був призваний до військової частини, де проходив службу на посаді головного сержанта-командир міномета 2 мінометного взводу мінометної батареї. Старший сержант Василь

Пирогов, з позивним «Амур», загинув 13 червня 2022 року під час артилерійського обстрілу в районі села Мазанівка на Донеччині. Захиснику було 33 роки.

В пам'ять про нього встановили меморіальну дошку на будинку, в якому проживав Василь, на однойменній вулиці.

Посмертно нагороджений орденом «За мужність» III ступеня.

Олег Ясінський народився 6 жовтня 1975 року в Журбинцях. Після закінчення восьмилітньої школи вступив до Козятинського училища, вивчився на помічника машиніста. Працював у ПЧ-7 монтером колії. На момент, коли почалося повномасштабне вторгнення, був за кордоном. Повернувся до України і пішов добровольцем на війну. Загинув

13 червня 2022 року на Донеччині під час артилерійського обстрілу. Йому було 46 років.

Олега Ясінського нагородили орденом «За мужність» III ступеня (посмертно)

Минуло два роки, як ми втратили **Петра Радзихівського** з Пиковця.

Чоловік боронив державу в АТО. У 2014–2015 роках отримав бойовий досвід у боях під Авдіївкою. Після повномасштабного наступу росії вирішив знову стати на захист Батьківщини. Проходив службу на посаді головного сержанта взводу охорони Хмільницького РТЦК. Помер від серцевого нападу під час несення служби. Йому було 35 років. Похований у селі Пиковець, де він народився і виріс.

ПРО БІЙЦЯ З КОЗЯТИНА, ЯКИЙ МАЄ ЗВАННЯ ГЕРОЯ, НАПИСАЛИ КНИГУ

Наші люди ■ Два роки тому історія Дмитра Фінашина сколихнула всю країну — йому чудом вдалося вижити після важкого поранення і декількох днів у посадці, де він пробув без води та їжі. Письменник із Козятина, колишній журналіст Петро Зарицький написав про воїна книгу. У своїй праці він розповідає не лише про Дмитра, а й про наше місто

ОЛЕНА УДВУД

Побачила світ книга «ФІН — Мужній козак із Козятина». Це одна із праць проекту, який започаткував видавничий дім «Моя Вінниччина». Його суть — розповісти про сучасних Героїв України, які народилися, проживали та працювали у Вінницькій області. Один із них — наш земляк Дмитро Фінашин.

— Рік тому, коли я брався за написання книги про Дмитра Фінашина, було 10 Героїв у Вінницькій області, — розповідає автор книги Петро Зарицький. — Зараз кількість Героїв уже доходить до двох десятків. Це здебільшого льотчики, генерали, офіцери. Дмитро Фінашин — один із небагатьох рядових. Є ще у цьому списку один прапорщик, який працював фельдшером, побув кілька днів на війні і загинув — він пішов на перемовини до ворога і його знищили. Йому Героя України присвоїли посмертно.

«Я ЗРОЗУМІВ, ЩО ДІМА СПРАВЖНІЙ БОЄЦЬ»

Роботу над книгою автор почав ще у 2022 році. Тоді колишній секретар Національної спілки письменників України Михайло Каменюк розповів Петру Зарицькому про проєкт видавничого дому «Моя Вінниччина» і запитав, чи не бажає він написати книгу про Дмитра Фінашина. Так склалися обставини, що незадовго після цього у ліцеї № 5 організували з ним зустріч. Саме там автор майбутньої книги та Герой України і познайомилися.

— Щойно я прийшов на цю зустріч і подивився на Фінашина, одразу вирішив, що треба про нього написати, — каже Зарицький. — Із журналістської практики я знаю — якщо подивився на людину і перше враження від неї позитивне, хочеться про цю людину щось добре сказати. Я зрозумів, що Діма великий патріот України і справжній боєць. Він не з тих, хто кричить «Слава

Україні!», а потім роблять свої чорні справи.

Після зустрічі письменник взявся за роботу. Спілкувався автор книги не лише з Фінашином — він зібрав також спогади його рідних, вихователів та вчителів, які розповіли про дитинство майбутнього Героя України.

— Він виріс звичайним хлопцем, — продовжує Петро Зарицький. — Був життєлюбом ще з дитинства, любив риболовлю. Рибалив і в Сокильці, і в Йосипівку іздив, і у Флоріанівку. Часто складав компанію татові. Коли навчався в дитячому садочку, потоваришував з кількома хлопцями, цю дружбу підтримує і зараз. Зі своїми друзями Діма дуже любив грати у футбол, спочатку біля п'ятої школи, потім біля школи-інтернату, в училищі. Навчався він у п'ятій школі, одного разу біля школи на спортивному майданчику побачив свою майбутню дружину, вона там була з дівчатами і в них виникла шкільна любов.

«ВРОГИ ЇХ ЗАСІКЛИ»

Дмитро Фінашин вивчився на оператора комп'ютерного набору в училищі, але за фактом не працював. Він пробував себе у різних професіях — був і вантажником у супермаркеті, і інтернет-зв'язок проводив, об'їздив усю Козятинщину. Коли його майбутня дружина поїхала навчатися до столиці, переїхав до Києва, щоб бути ближче до неї і потрапив у Національну гвардію.

— Київську Національну гвардію тоді завжди ставили на охорону мітингів та урядових кварталів, — каже Петро Зарицький. — Діма трохи попрацював з ними, а потім сказав, що йому вже набридло дивитися на цих політиків, які збирають київських бомжів, бо на всіх мітингах біля різних політичних партій були одні й ті ж, заробляли гроші, і ще й держава мала їх охороняти. Коли він був на навчальному полігоні, зустрівся з хлопцями з

Книгу презентували в училищі. Саме тут навчався Дмитро Фінашин

Батальйону Кульчицького і попросився до них.

Так Дмитро Фінашин потрапив до Батальйону оперативного призначення імені Сергія Кульчицького. Разом із побратимами він виконував завдання ще задовго до повномасштабного вторгнення росії. Коли 24 лютого рашисти почали наступ на Київ, Діма дуже просився туди, щоб захищати столицю, адже там залишилися рідні. Керівництво сказало —

Коли Діма перевівся у батальйон Кульчицького, спочатку був оператором дронів, а потім став снайпером

війни вистачить на всіх, тож Діма залишився на сході.

— Одного разу вони пішли у розвідку з хлопцями, — продовжує Зарицький. — Вороги їх засікли. Діма з побратимами побачили в хашах УАЗик і подумали, що то українці, сказали: «Хлопці, ми свої», а звідти росіяни відкрили шквальний вогонь. Вони почали перебиратися через пшеничне поле. Озимина була надзвичайно низька, було видно, як вони повзли і по них російські військові гатили мінами. Усі, крім Діми, загинули, йому перебили руку і пальця.

Він наклав собі турнікет на руку, пальця перев'язав. Втратив багато крові. Недалеко була посадка. Діма до неї перебирився кілька годин і там залишився. А росіяни взяли рацію наших бійців, подзвонили в підрозділ до Діми, сказали: «Ми знищили усю групу, можете не шукати» і наші перестали шукати.

ПІДТРИМУВАВ ІНШИХ

Це був травень. Вдень стояла шалена спека, а вночі температура опускалася до нуля. Одяг Діми був мокрий від води та крові. Він був без їжі, пив воду з калюжі, йому постійно ввижалось, що за ним повернулися побратими — він бачив то машину, то військових, але то було марево. Так він провів у посадці дві доби.

— На третій день, коли він вже зовсім був знесилений, побачив якихось хлопців, — розповідає автор книги. — Вони запитали його російською: «Ти хто?» Він відповів: «Діма Фінашин». Побачив на шевронах Збройні сили України, заплакав, сам собі сказав: «Я врятований» і втратив свідомість. Його направили до підрозділу, медики надали першу допомогу і коли він прийшов до тями, запитав хлопців, чи вони не повідомили рідним, що він загинув. Вони сказали, що вже хотіли повідомити, але весь час вагалися, ніхто не міг на себе

взяти цю відповідальність. Діма попросив, щоб набрали дружину. Він сказав: «Кохана, у мене є невеличка проблема — я втратив руку». Вона сказала: «Нічого, добре, що живий». І він знову втратив свідомість.

Спочатку Дмитра відвезли до лікарні в Бахмуті, потім — до госпіталю у Дніпрі. Руку довелося ампутувати. За декілька днів Діму перевели з реанімації в загальну палату. Він заспокоював усіх хлопців, які також лежали у госпіталі, казав, що життя продовжується.

— Мабуть за цей оптимізм, за бажання жити, за велич духу, прагнення до перемоги і за бійцівський характер і за те, що він не розчарувався у тому, що пішов у Збройні сили йому й дали звання Героя України, — каже автор книги. — До нього декілька разів зверталися, щоб він підтримував бійців, які у госпіталах і так само втратили кінцівки, піднімав ім дух. Знаю, що Діма приїздив до вінницького госпіталю і там був хлопець з Бару, який навчався в Одесі і постраждав, коли в училище прилетіла ракета. Тоді дуже багато людей загинуло, а той хлопець втратив ноги. Діма теж його заспокоював, і інших хлопців також, казав, що все буде добре, поставлять протези. Звичайно, якість життя буде не така, але життя продовжується. Такий Діма Фінашин.

Сучасні реалії переплітаються з роками Другої світової

Книга «ФІН — Мужній козак із Козятина» — це документальний нарис, який не тільки про Дмитра Фінашина. Автор розповідає також про рідне місто Героя. Зокрема, у книзі він наводить свої роздуми з приводу того, звідки походить назва «Козятин» — від кіз, чи від козаків?

— Думаю, що все-таки від козаків,

тому що є поряд село Журбинці. Після поразки під Берестечком Іван Богун повертався з Вінниці і зупинився біля Журбинець, на берегах річки Роставиця і з того часу це урочище називається Богуниха. Іван Богун поповнював тут свій загін провізією та лавами бійців, через що в Журбинцях сьогодні є Козаченки, Джеруки, Павлюки —

це все козацькі прізвища. Згадав я у книзі і всіх Героїв, які причетні до Козятина, усіх, хто звільняв місто від німців, переплів це із часами Другої світової війни, а також додав добірку власних віршів про Козятин, війну і Талимонівський яр, де розстріляли євреїв у роки німецької окупації, — підсумовує автор.

ДВОХ КОЗЯТИНЧАНОК ПРИЙНЯЛИ ДО СПІЛКИ ХУДОЖНИКІВ

Вітаємо ■ У Національній спілці художників України поповнення. Вперше за історію Козятина до організації потрапили митці з нашого міста. Це Тетяна Куліш та Анжела Коренкова. Розповідаємо про художниць

ОЛЕНА УДВУД

Днями у Вінниці відбулася виставка-презентація творів митців, які стали новими членами Національної спілки художників України. Вісім робіт у цій експозиції належать двом мисткиням із нашого міста — Тетяні Куліш та Анжелі Коренковій.

Тетяна Куліш представила акварельну роботу «Стара олива» та три нові картини, які написала акрилом на полотні незадовго до заходу. На цих роботах художниця зобразила квіти: льон, що перецвітає, тюльпани та квіти у сільському квітнику. Анжела Коренкова презентувала картини, написані акрилом: портрет матері та три пейзажі, на яких зображений Козятин.

Під час відкриття виставки голова Вінницької обласної організації Національної спілки художників України Віталій Каспрук вручив новим членам організації посвідчення.

— До організації прийняли понад двадцять художників, — розповідає Тетяна Куліш. — Серед нових членів Спілки є і студенти, які закінчують бакалаврат та вступають на магістратуру. Є і вже зрілі художники, які мають

за плечима багато різних виставок. Вступ у спілку — це особливо добре для молодих художників, тому що для них починається новий період.

За словами Тетяни Куліш, раніше для вступу до Спілки були більш жорсткі умови. Одна з них — потрібно було бути учасником щонайменше семи всеукраїнських виставок. Зараз процедуру значно спростили.

До Національної спілки художників України прийняли більше двадцяти нових митців із Вінниччини

— Ірина Кравченко з Вінницької обласної організації Національної спілки художників України зробила, можна сказати, подвиг, — продовжує Тетяна Куліш. — Вона всіх організувала, збирала інформацію про всіх претендентів та їх роботи.

Наприкінці презентації слово надали Анжелі Коренковій. Вона подякувала від імені всіх нових членів Спілки. До слова, це вперше художників із Козя-

Анжела Коренкова та Тетяна Куліш на презентації робіт нових членів Національної спілки художників України. Фото зі сторінки Вінницької обласної організації спілки

тина прийняли до організації. Анжела Коренкова народилася і проживала до початку повномасштабного вторгнення у Генічеську, що на Херсонщині. До Козятина переїхала минулого року через повномасштабне вторгнення росії. Її рідне місто досі в окупації.

Закінчила Одеський південноукраїнський національний педагогічний університет. Не лише художниця, а й педагогиня за фахом, викладала живопис в образотворчій студії у Генічеську. Нині продовжує педагогічну діяльність, але вже у козятинській Музичній школі.

Анжела Коренкова працює з різними матеріалами — акрил, акварель, лінери, акрилові фломастери. Полюбить міксувати різні техніки: застосовує в одній

картині поєднання кольорових плям, виконаних фарбами, та графічних ліній.

Тетяна Куліш — корінна козятинчанка. Вона народилася і до початкової школи проживала у селі Козятині, згодом поїхала на навчання до Києва, потім до Львова, а в дорослому віці переїхала до Черкас. Закінчила Львівську національну академію мистецтв. Працювала художником-оформлювачем на шовковому комбінаті у Черкасах, розписувала тканини. Також викладала живопис. Чотири роки тому повернулася на малу Батьківщину і тепер знову мешкає у Козятині.

Тетяна Куліш працює у різних техніках декоративно-прикладного та образотворчого мистецтва. Позиціонує себе як

аквареліст, адже акварель — її улюблена техніка з-поміж усіх. Організувала у Козятині чимало мистецьких проєктів, більшість з яких мають благодійну мету. Зокрема, влаштувала пленери «Арт-Водокачка» та «Подільська лаванда». Додамо, що цього літа у Козятині планують знову провести пленер, на який Тетяна Куліш та Анжела Коренкова запросили колег, які також стали новими членами Національної спілки художників України.

Додамо, що головна мета Національної спілки художників України — популяризувати українське образотворче мистецтво та розвивати його у різних напрямках, жанрах і техніках. Для цього організують різноманітні пленери та виставки, в яких беруть участь члени організації.

РЕКЛАМА

ОКЕЙ
99.5 FM

Нова хвиля!

520492

ІТ-ТАБІР

ДЛЯ ДІТЕЙ ДО 17 РОКІВ

- ЛОГІКА І АЛГОРИТМІЗАЦІЯ
- ПРОГРАМУВАННЯ І ВЕРСТКА
- ГРАФІКА І ДИЗАЙН
- КОНСТРУЮВАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ ДРОНАМИ

Вінницька
ІТ-Академія

063 189 22 56

«ПОЇДЬТЕ, ПОДИВІТЬСЯ, ЩО КОЇТЬСЯ НА СТАРОМУ КЛАДОВИЩІ»

Джунгли ■ На цвинтарі біля церкви на ПРБ зарості — скаржаться козятинчани. Ми побували на кладовищі і пересвідчилися, що люди не перебільшують — хрестів та пам'ятників практично не видно з-за височенної трави. Хто має відповідати за благоустрій цієї території і чому там не косять?

ОЛЕНА УДВУД

Нещодавно до журналістів нашого видання зателефонувала козятинчанка Надія. Жінка каже — на старому цвинтарі, що на території Церкви Почаївської ікони Божої Матері неможливо пройти — там усе позаростало і ніхто не косить.

— Ми пішли з кумою, хотіли відвідати могилку братів Валдаєвих, — розповідає Надія. — Я наплакалася і пішла додому. Боже, що там робиться! Там ожина, малина, неможливо зайти на це кладовище. Я вас прошу, поїдьте, сфотографуйте, подивіться, що там робиться. Це ж жахіття. Ще декілька років тому там косили. Невже так важко зібрати гроші з людей і покосити? Там так все заросло, що неможливо пройти. Це нікуди не годиться.

Кладовище, про яке йде мова, історичне і нині не діюче. Найімовірніше, воно з'явилося в Козятині наприкінці XIX століття. Точної дати сказати не можемо, тому що у документальних джерелах такої інформації ми не знаходили. Невідомо також, яке з поховань на цвинтарі найдавніше. Адже на більшості кам'яних хрестів, які, до речі, однотипні, відсутні будь-які написи. Але цвинтарю безперечно більше ста років — тут є німецьке поховання, яке датується 1903 роком, а також вищезгадана могила братів Валдаєвих. Це поховання 1905 року.

Востаннє ми були на старому цвинтарі біля церкви на ПРБ чотири роки тому, коли писали про історичні кладовища Козятини — те, про яке йде мова, польське, що на території костелу

і нині неіснуюче єврейське, яке було на Водокачці за стадіоном. Цвинтар біля католицького храму також недіючий, але за ним слідкують — принаймні, там можна пройти. Натомість кладовище біля церкви на ПРБ ще чотири роки тому виглядало дуже занедбаним.

Після дзвінка Надії ми знову навідалися на цвинтар біля Церкви Почаївської ікони Божої Матері. Наша читачка мала рацію — там справді непролазні

Цвинтарю біля церкви Почаївської ікони Божої Матері уже більше ніж сто років — про це свідчать давні поховання

хаші. Огорожі як такої немає, залишилися тільки ворота, які перекосило. Дістатися можна хіба що до каплички, що на самому цвинтарі, і то лише тому, що дорожка до неї заасфальтована, і до декількох поодиноких могил, обкладених каменем. Решта поросла травою без перебільшення в людський зріст. Кам'яні хрести, які доволі високі, буквально втопилися в густих заростях.

Те, що на цвинтарі виросла така висока трава, зовсім не дивно, враховуючи погодні умови

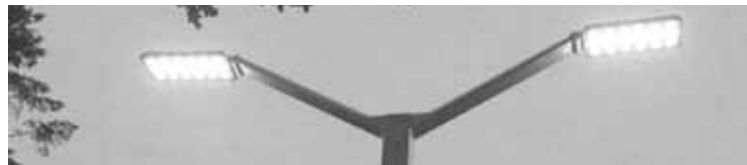
Такий вигляд мав цвинтар у понеділок, 17 червня. З-за трави практично не видно високих пам'ятників

початку літа — спека чергується із затяжними дощами та грозами, тому бур'яни і ростуть такі високі. Та залишається питання, чому за територією не слідкують і хто взагалі повинен проводити благоустрій. Щоб це дізнатися, ми зателефували до Управління житлово-комунального господарства.

— За програмою, яку прийняли депутати міської ради, за благоустрій цієї території відповідає комунальне підприємство «Чисте місто», — каже Іван Вовкодав,

начальник Управління ЖКГ. — Але на підприємстві зараз велика проблема з кадрами. Вони по місту не встигають покосити. Не вистачає не тільки працівників благоустрою, а й електриків. Якщо будуть додаткові люди, то можна буде щось зробити на кладовищі. Але зараз кадрів недостатньо. Частина людей звільнилася, з особистих причин, багатьох мобілізували. Працівників «Чистого міста» поки що не бронюють. Крім того, робота з благоустрою важка.

Вимкнули вуличне освітлення

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У Козятинській громаді вимкнули вуличне освітлення. Відповідне розпорядження вступило в дію з 12 червня 2024 року.

Як повідомляє Управління житлово-комунального господарства Козятинської міської ради, вимкнути вуличне освітлення по всій території Козятинського міської громади вирішили у зв'язку з надзвичайною ситуацією в енергетичній системі, спричиненою збройною агресією російської федерації проти України, з метою раціонального споживання електроенергії.

Нагадаємо, через масовану ракетну атаку агресора по енергетичній інфраструктурі України 10 та 11 жовтня 2022 року, держава зменшила споживання електроенергії.

Зокрема, у Вінницькій області ввели тотальний режим економії електроенергії. Відключили вуличне освітлення і в Козятині.

Згодом, навесні 2023 року у місті почали відновлювати роботу вуличного освітлення. Ліхтарі засвітилися на центральних вулицях, але деякі вулиці не освітлювалися зовсім, або освітлювалися частково.

Бійцям із козятинської тероборони потрібен бус

ІРИНА ШЕВЧУК

Наша землячка, військовослужбовиця Інна кілька днів тому оголосила збір коштів на автомобіль з підвищеною кількістю пасажирських місць та вантажу. Бус потрібен підрозділу, де служать воїни з козятинської тероборони. Ціль — 400 тисяч гривень.

З проханням допомогти поширити інформацію про збір коштів на авто для виконання бойових завдань звернулися родичі та знайомі військовослужбовиці Інни з Дубових Махаринців. Авто необхідне вже, адже підрозділ військової частини А7339, Козятинська тероборона, перебуває в зоні бойових завдань на Донеччині. Тож Інна, залучившись підтримкою побратимів та волонтерів, наважилася відкрити збір та відкрила банку.

Хочемо трішки розповісти,

як саме Інна потрапила у лави військовослужбовців. Вона — доброволець. Народилася у Дубових Махаринцях, проживала з родиною деякий час у Козятині, пізніше в Ірпені. Працювала в школі, потім — на залізниці. Саме в Ірпені її і застало повномасштабне вторгнення рф в Україну.

— Ми поїхали в Козятин до батьків. Пішла допомогати добровольцем і залишилася, — розповідає Інна. — Служу ще з 26 лютого 2022 року.

Тепер щодо збору — його організували для особового складу військової частини А7339. Бійцям у період безпосередньої участі в бойових діях необхідний автомобіль з підвищеною кількістю пасажирських місць та вантажу. Орієнтовно це Opel Vivaго. Ціль — 400 тисяч.

— Я ніколи не відкривала подібні збори, сподіваємось на під-

тримку. Хотілося би пошвидше його закрити, — додає Інна.

Тож давайте будемо активними і допоможемо нашим землякам, які боронять нас від російських загарбників. Не забуваймо — наша сила в єдності і пам'ятаймо — маленьких донатів не буває. Кожна гривня важлива.

Посилання на банку <https://send.monobank.ua/jar/12LGrfFzbg>
Номер картки 5375411219255994

КОНЦЕРТ У СЕЛІ КОЗЯТИН

Репортаж ■ Благодійний концерт на підтримку ЗСУ «Герої нашого часу» у суботу, 15 червня, зібрав мешканців села Козятин. Глядачів у залі будинку культури зібралось не так багато. Але це аж ніяк не вплинуло на загальну атмосферу. Діти славно постарались та влаштували справжнє свято

ІРИНА ШЕВЧУК

Під час повномасштабного вторгнення в кожного свій фронт. Наші мужні захисники щодня потом і кров'ю виборюють свободу для українського краю. А ми тут, хто як може, допомагаємо їм у цьому своєю підтримкою. Саме з цією метою — збір донатів для ЗСУ — у будинку культури села Козятин влаштували патріотичний захід.

На годиннику трохи за 10.00. Тривають налаштування музичної апаратури, підключають мікрофони та перевіряють звук. Юні артисти потроху починають сходитися. У святковому вбранні, трохи схвильовані, але усміхненні, в очікуванні глядачів. Мабуть найбільше хвилюється директор будинку культури, керівник аматорського творчого гуртка Наталія Горецька. Та це і не дивно — позаду майже два місяці репетицій, організаційних моментів, аби все пройшло добре. Останні приготування, технічна репетиція і все починається пісню «Хай буде весна». Чуттєво та патріотично, до сліз. Далі слово взяли ведучі.

— Сьогодні майже кожному родині так чи інакше обпало полум'я військових дій. На наших очах твориться історія — історія справжніх Героїв, яким ми присвячуємо цей захід — Героям нашого часу. Наш клубний захід не залишився осторонь цих непростих подій. Кожен із нас має можливість висловити свою активну гро-

— Висловлюємо щирі подяку всім присутнім та всім, хто долучився до нашої благодійної справи, — сказала Наталія Горецька

мадську позицію та долучитися до благодійного збору, — мовили ведучі.

А на сцені звучить музична композиція «Ми Україна». Слідом за нею ще співали «Журавлі», «Калатало так, серденько моє», «Мрія», «Юні хлопці соколята», «Біля тополі», «Переможе добро», «Не залишай», «Дитячими долонями», «Ой у лузі червона калина». Всі пісні

Артисти славно підготувалися — співали, танцювали, розповідали вірші. Наостанок підготували флешмоб під пісню «Ой у лузі червона калина»

патріотичні, мотивуючі, надихаючі, пісні нашого сьогодення.

Та не піснями єдиними артисти розважали публіку. Талановиті козятинчани розповідали вірші та танцювали запальні таночки, влаштовували флешмоби, якими зривали гучні аплодисменти. Дітки старалися, готувалися, викладалися на повну.

— Висловлюємо щирі подяку всім присутнім та всім, хто долучився до нашої благодійної справи. Ми віримо у нашу перемогу, бажаємо всього найкращого, миру, спокою та процвітання нашій славній землі Слава Україні! — сказала Наталія Горецька по завершенню офіційної частини концерту і запросила всіх підійти до стенду з власноруч зроблених гуртківцями поробок та скриньки на донат для ЗСУ. Тільки позитивні враження залишилися після концер-

Під час патріотичного заходу збирали кошти для ЗСУ. Загалом задонатили понад дві тисячі гривень

ту, подяка всім організаторам за це. Як повідомили на сторінці у фейсбучі «Культура Козятин-

ської громади», загалом вдалося зібрати 2130 гривень. Все буде Україна!

Діти створили сердечка єднання

ОЛЕНА УДВУД

У трьох громадах Козятинщини провели серію майстер-класів. Захід влаштувала організація «InterSOS». Це міжнародна гуманітарна організація, яку заснували у 1992 році. Із початком повномасштабного вторгнення вона почала працювати в Україні. Організація підтримує цивільне населення, надаючи гуманітарну, інформаційну та психологічну допомогу. Місія «InterSOS» працює і в Козятині. Організація обслуговує територію колишнього Козятинського району та Калинівську громаду.

Нещодавно співробітники гуманітарної місії організували на Козятинщині серію майстер-класів «3 любов'ю до рідного краю» для дітей. Запросили На-

талію Баштову, керівника гуртка «Берегиня», що діє при Центрі дитячої та юнацької творчості. Вона поділилася з юними учасниками секретами роботи з популярним матеріалом для декору — фоаміраном.

Перший майстер-клас провели у Козятині. Залучили дітей із вразливих категорій населення — багатодітних сімей, малозабезпечених та внутрішньо переміщених осіб. Свій творчий захід майстриня почала з цитати Ліни Костенко: «Даруй людині крихітку себе, за це душа наповнюється світлом». Це була головна ідея майстер-класу, адже діти створили з фоамірану сердечка єднання.

Перед тим, як взятися до роботи, хлопчики з дівчатками спершу познайомилися. Кожен трішки розповів про себе — як його

звати і чим любить займатися. Психолог команди «InterSOS» та майстриня знайшли тепле слово для кожного. Після цього почали творити. За основу кожен обрав собі сердечко блакитного кольору.

— Що гарного є в нашій країні? — запитує майстриня дітей.

Учасники майстер-класу хвилиночку думають, а тоді відповідають:

— Природа.

— Так, наша країна багата лісами та деревами, — каже Наталія. — Тому що у нас дуже багато зеленої. А ще у нас є родючі лани.

Діти спершу приклеїли до своїх сердечок шматочки фоамірану коричневого кольору. Саме вони символізували лани. А потім взяли ще по смужці зеленого як символ лісів. За кілька хвилин

сердечка доповнилися ще й білими птахами. Вони символізували віру, надію та єднання. Робота з фоаміраном завершена. Залишився останній штрих — приєднати білу стрічку. Кожен учасник майстер-класу виготовив сердечко не тільки для себе, а й для своїх рідних та друзів.

Другий майстер-клас відбувся у Глухівцях. Запросили школярів. Діти творили просто неба під крилатими деревами. На заваді не стало навіть відключення світла, яке припало на момент проведення заходу. Діти із захопленням слухали майстриню та жваво взялися до роботи, допомагали одне одному. Це дозволило їм на цілу годину поринути у світ творчості. Так само кожен виготовив декілька сердечок, щоб подарувати дорогим серцю людям.

— Найбільше мене вразив Самгородок, куди ми поїхали наступного дня після Глухівця, — розказує Наталія Баштова. — Майстер-клас провели у сільському будинку культури. Завітали учні школи разом із вчителями. Дітей було дуже багато і кожен виготовив по чотири-п'ять сердечок. Діти казали, що вони мають багато друзів і хочуть принести добро. Серед дітей було два хлопчики з особливими освітніми потребами. Вони настільки включилися в процес, що враженими залишилися навіть вчителі.

По завершенню кожного майстер-класу діти отримали подарунки від гуманітарної організації «InterSOS» — солодоші, набори конструкторів та предметів для творчості.

ТУРНІР ПАМ'ЯТІ ПРОЙШОВ З ПРИЄМНИМИ ПОМИЛКАМИ

Пам'ять ■ У другу річницю, як Василь Пирогов віддав життя за Україну і за нас з вами, у Козятині відбувся футбольний турнір у пам'ять про нього. На ньому дізналися, що в цей день, 15 червня, 21 рік тому, в житті Василя сталися дві знаменні події

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Футбольне поле стадіону «Локомотив» для турніру поділили на два майданчики з переносними воротами. Ігри проходили за коловою системою у форматі 8+1. Організатори турніру вирішили, що краще буде, коли маленькі футболісти гратимуть на одному полі, а на другому будуть проводити розминку перед грою.

Перша гра відбулася ще до офіційного відкриття турніру. На майданчик вийшли «Фортуна» (Андрушівка) та житомирський «Олімпієць». По завершенню гри відбулося урочисте відкриття турніру.

До присутніх звернувся головний організатор і тренер Василя Пирогова Петро Міськов. Він згадав про команду «Інфолайн Поділля», яка виступала в чемпіонаті України і про гол, який забив Василь Пирогов на виїзді команді з Черкащини.

Також тренер розповів, як започаткували турнір пам'яті і що день турніру співпадає ще з двома важливими датами в житті Василя.

— Мені важко говорити останніх два з половиною роки, але життя продовжується. Сьогодні, 15 червня, збіглося дві дати. Це 21 рік, як Василь Пирогов взяв участь у чемпіонаті України і в цей день він почав грати у складі команди «Інфолайн Поділля», гравці якої нині боронять нашу землю. Трьох ми вже похоронили, і ще за трьох футболістів тої команди поки що нічого не відомо. Сьогодні ми зустрілися для того, щоб пом'янути нашого товариша, нашого побратима, — казав Петро Міськов. — Коли до мене зателефонував Слава Свирида і просто сказав: «Тренер, ви повинні бути разом з нами», я зрозумів, що є якась втрата. Слава сказав, що проводимо в останню дорогу Васю Пирогова. Листаючи в пам'яті

сторінки життя Васи, я згадав про важку гру у місті Шевченко Черкаської області. Ми той матч виграли з рахунком 3:0 і один із голів забив Вася Пирогов. Ми сьогодні з вдячністю вшануємо його пам'ять хвилиною мовчання, — сказав тренер загиблого воїна і передав слово сестрам Героя Ользі і Катерині.

Ольга подякувала всім за пам'ять про брата.

— Дякую всім за турнір на честь пам'яті нашого брата, за організацію тренеру Петру Іва-

«У цей день, 21 рік тому, Василь почав грати у складі команди «Інфолайн Поділля», гравці якої нині боронять нашу землю»

новичу та всім меценатам, які хочуть залишитись невідомими.

Сестра Катерина також висловила вдячність усім.

У грі за номером два зустрілися команди господарі «Локомотив 1» та «Локомотив 2», а в наступній грі футболістів «Локомотив 2» замінили на полі гравці «Олімпійця» з Житомира. Потім поміряться силами «Фортуна» і «Локомотив 2». Після цієї гри визначились команди, які боротимуться за 3–4 місце і які команди будуть грати у фіналі.

Нагородження футболістів. Усі отримали медалі та солодощі

За золоті нагороди, за 3-тє місце боролися «Олімпієць» та «Локомотив 2». Справа в тому, що організатори турніру виходили з того, що в турнірах пам'яті перемагає дружба і закупили для всіх учасників медалі «найвищої проби». І це одна із приємних помилок.

Цікаво, що найактивнішими вболівальниками у всіх іграх турніру були батьки «Фортуни». Вони нагороджували аплодисментами вдалі дії атакуючої команди і сейми воротарів.

У фінальній зустрічі за золото «першої і другої проби» боролися «Фортуна» та «Локомотив 1». У рівній грі в першому таймі «Локомотив» пропустив двічі. У другому таймі команди обмінялися голами. Фінальний свисток арбітра зустрічі Петра Міськова зафіксував рахунок 1:3.

Так добіг турнір пам'яті до приємної миті для дітей — нагородження. Всі команди були нагороджені медалями, грамотами, чашками і статуетками з портретом Василя Пирогова.

Від сестер Героя маленькі футболісти отримали пакети цукерок і солодку воду. виявилось, що для дітей це й був головний приз. На що Петро Міськов жартома сказав: «Я зрозумів, що замість медалей треба було давати цукерки. Маю такий великий досвід і помилився».

Завершилися змагання колективним фото. Турнір був добре організованим і пройшов у винятково дружній атмосфері. Тільки залишився від нього гіркий присмак, що війна ще не завершена і що не було на турнірі пам'яті нікого від влади.

Чистий пенальті було видно майже всім, крім арбітрів

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Минулої неділі, 16-го червня, на стадіоні «Локомотив» відбулася календарна зустріч між командами «Моноліт» (Козятин) та одним із лідерів попередніх чемпіонатів Житомирської області серед ветеранів категорії 40+ «Колосом» з Радогощі.

Щоправда, на цьому чемпіонаті «Колос» стартував не дуже вдало. Виграли в «Граніта» і поступилися одноклубникам із Путиловичів та «Новоселиці», а гра з «Кераміком» з Баранівки була перенесена на резервний день. Тож у грі 5-го туру імениті гості прагнули покращити своє турнірне становище.

Перший тайм цієї зустрічі пройшов у рівній боротьбі і не приніс бажаного результату жодній із команд та завершився нулями.

У другій половині зустрічі стала

вимальовуватися незначна ігрова перевага футболістів з Радогощі. Вони більшу частину ігрового часу володіли м'ячем і гостріше атакували ворота суперника. Монолітовці в другому таймі побудували гру від захисту і виводили своїх нападників на побачення з голкіпером «Колоса». Така тактика спрацювала. В єдиному епізоді з голкіпером гостей нападник «Моноліта» був перший на м'ячі і майстерно перекинув шкіряну кульку через стража воріт Радогощі.

Після забитого м'яча ініціативою заволоділи господарі поля. Вони отримали право на перспективний штрафний, от тільки прищільного удару зі стандарту не вийшло. Ще в одному епізоді м'яч мав побувати у воротах гостей та, як нерідко буває, реалізація моменту підвела.

Тут і спрацювало футбольне правило — не забиваєш сам,

то отримаєш гол у свої ворота.

М'яч був у зоні захисту гравців «Моноліта», захисник не точним пасом обрізався. Таким подарунком долі на всі 100 скористалися колоскові, і рахунок у матчі став 1:1.

Окрилені успіхом ветерани «Колоса» взяли тактику господарів поля. Вони довгими передачами намагалися вивести когось із нападників у відрив. Тільки за великого бажання забити переможний м'яч, нападники «Колоса» стартували раніше пасу із зони захисту, і як результат — раз по раз опинялися в положенні поза грою. В одному з таких епізодів суддя на лінії про офсайд не просигналізував, і рефері в полі гол зарахував.

Третій м'яч господарі поля отримали на рівному місці, або, як кажуть — привезли собі. Захисник «Моноліта» в тому епізоді, най-

імовірніше, хотів зіграти на свого голкіпера та покотив м'яч під ногу футболіста «Колоса». Не скористатися таким шансом було не важко і рахунок став 1:3.

Проте монолітовці з поразкою не змирилися і шукали щастя біля чужих воріт. За чотири хвилини до завершення гри господарям поля вдалася перспективна атака. Нападник прокинув м'яч собі на хід і був зупинений гравцем «Колоса» з порушенням футбольних правил, а свисток арбітра в цьому епізоді промовчав. Чистий пенальті рефері матчу не вгледів,

лише показав лежачому футболісту жестом руки, що треба підніматися.

Після завершення гри ми запитали у лінійного арбітра, як би вони самі оцінили свою роботу. Помічник арбітра сказав, що «дуже добре», але з інтонації сказаного було видно, арбітр визнав, що помилялися. Буває. Футбольні арбітри такі ж люди, як всі. Як би воно там не було, поразка «Моноліта» не настільки на совісті арбітрів, бо самі футболісти не реалізували свої моменти та в кінці гри погано працювали в захисті.

БЛОГ

ГЕННАДІЙ МЕЛЬНИЧУК,
ГОЛОВНИЙ СПЕЦІАЛІСТ
ВІДДІЛУ БЕЗПЕЧНОСТІ ХАРЧОВИХ
ПРОДУКТІВ ТА ВЕТЕРИНАРНОЇ
МЕДИЦИНИ ХМІЛЬНИЦЬКОГО
РАЙОННОГО УПРАВЛІННЯ ГОЛОВНОГО УПРАВЛІННЯ
ДЕРЖПРОДСПОЖИВСЛУЖБИ У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

Влітку збільшується ризик захворювання на ботулізм, яке є вкрай небезпечним і навіть смертельним, якщо вчасно не почати необхідне лікування.

Ботулізм — це харчове отруєння, що може призвести до тяжких наслідків. Водночас у більшості випадків можна уникнути ботулізму, якщо дотримуватися простих харчових правил.

НА КОЗЯТИНЩИНІ БУЛО ДВА ВИПАДКИ

Від початку 2024 року в Україні зареєстрували 24 випадки ботулізму з 27 постраждалими, серед яких один летальний. За аналогічний період 2023 року зареєстрували 24 випадки ботулізму з 29 постраждалими, летальних випадків не було.

За 2023 рік в Україні зареєстрували 74 осередки ботулізму, внаслідок яких захворіли 85 людей, з них 4 дитини. П'ять випадків стали летальними.

У Вінницькій області за 2023 рік було зареєстровано 6 випадків ботулізму з 6 потерпілими дорослими, але без летальних випадків. На Козятинщині фіксували один випадок у 2023. Це була в'ялена риба домашнього виробництва. І один у 2019. Обидва випадки не смертельні.

ЩО НАЙЧАСТІШЕ ПРИЗВОДИТЬ ДО ЗАХВОРЮВАННЯ

За оперативними результатами розслідування випадків ботулізму в Укра-

їні, встановлено, що більшість із них пов'язані з вживанням консервації домашнього приготування та рибними продуктами, у тому числі домашнього приготування, невідомого походження і придбаними у місці стихійної торгівлі.

Причиною ботулізму найчастіше стають продукти домашнього консервування м'яса, риби, рідше — овочів. Потенційно небезпечними є усі консервовані продукти, які були погано вимиті, неправильно/недостатньо термічно оброблені, транспортувались або зберігались неналежним чином. Навіть консерви, у яких все гаразд з терміном придатності, виглядом і смаком, можуть бути зараженими: ботулізм не можна визначити за кольором або смаком, мікроорганізм, який спричиняє хворобу, не псує продукти.

Також ботулізм може виникнути внаслідок споживання в'яленої чи копченої риби та будь-яких виробів з м'яса (ковбаси, шинки тощо). Найчастіше причиною ботулізму стають в'ялені або копчені продукти домашнього приготування, проте реєструються і випадки хвороби після вживання продуктів, вироблених у промислових умовах. Це трапляється у випадку не дотримання відповідних вимог під час заготівлі, переробки чи зберігання продукту. Значно рідше ботулізмом можна заразитись через рани, так само рідко мікроорганізм передається від матері до дитини через грудне молоко. Наразі невідомі випадки ботулізму, пов'язані із вживанням свіжих промитих та правильно проварених чи обсмажених продуктів.

ПРОФІЛАКТИКА БОТУЛІЗМУ

Для профілактики ботулізму необхідно суворо дотримуватися основних санітарно-гігієнічних правил при обробці,

зберіганні та приготуванні продуктів харчування і сировини.

Для консервування використовувати тільки свіжі доброякісні без ознак псування продукти. Сировину, особливо гриби, перед консервуванням необхідно ретельно промити чистою проточною водою для видалення залишків ґрунту. Швидко і ретельно видалити кишки при розчленуванні туші, очистити рибу негайно після вилування, обов'язково видалити з неї кишки, для консервування використовувати лише свіжі, доброякісні продукти. Суворо дотримуватися правил стерилізації банок, кришок та режимів теплової обробки продуктів у домашніх умовах. Домашні консерви потрібно зберігати в холодильнику, в прохолодному місці і бажано не більше року. Не їсти консерви при найменшій підозрі на її недоброякісність, не використовувати продукцію зі здутих (бомбажних) банок. Бажано вживати консерви тільки промислового виготовлення, так як технологія та рецептура їх приготування розроблена з урахуванням профілактики ботулізму та з проведенням відповідного лабораторного контролю. Не купувати копчену, солону та в'ялену рибу на стихійних ринках, яка була виготовлена в домашніх умовах та без лабораторного контролю. Купуючи сушену та в'ялену рибу промислового виробництва, навіть у закладах торгівлі, звертайте увагу на її зовнішній вигляд, умови зберігання, наявність маркування із зазначенням дати виготовлення та терміну придатності, вибирайте лише патрану рибу. При консервуванні м'ясних та рибних продуктів у домашніх умовах необхідно простерилізувати консерви при температурі 115–120 °С — не менше 40–60 хв з подальшою їх герметичною упаковкою. Збудник ботулізму Clostridium

botulinum розмножується в середовищі, в якому немає кисню, не змінює продукти і його неможливо визначити за кольором або смаком. При цьому токсин не дуже стійкий до нагрівання — повністю руйнується при кип'ятінні тривалістю 10–15 хвилин. Лікування ботулізму можливе тільки в медзакладі і найбільш ефективно при ранньому встановленні діагнозу, тому при будь-яких симптомах харчового отруєння наполегливо рекомендуємо одразу ж звернутися до сімейного лікаря.

СМЕРТЬ МОЖЕ НАСТАТИ ВЖЕ НА 2–3 ДЕНЬ

Не допустити виникнення захворювання на ботулізм значно легше, ніж лікувати.

Захворювання, як правило, виникає за 12–36 годин після вживання їжі, забрудненої токсином, але інкубаційний період може бути і від 2 годин до 2–5 днів. Потрапляючи до травного тракту, ботулотоксин усмоктується у кров і розноситься по організму, «осідаючи» в різних відділах нервової системи. У хворих спостерігається нудота, блювання, біль у животі. З'являються загальна слабкість, головний біль, запаморочення. Одна з характерних ознак для ботулізму — погіршення зору, роздвоєння предметів, мерехтіння, сітка перед очима. Унаслідок паралічу м'язів гортані, м'якого піднебіння та язика спостерігається спрага, сухість слизових оболонок, утруднення ковтання, мови та втрата голосу.

Якщо не розпочати специфічне лікування, смерть може настати вже на 2–3 день, частіше — за 4–8 днів від паралічу серцевого м'яза або дихального центру. У випадку появи симптомів захворювання слід негайно звернутися до лікаря.

Танцювали під «Младший лейтенант»

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Танці у козятинському кафе на Білоцерківській цієї суботи, 15 червня, сколихнули не тільки місцевих жителів, а й всю область. Їх зафільмувала козятинчанка Євгенія Поліщук і написала про це у себе на сторінці. Мова йде про танці під російську музику, музику агресорів та вбивць.

Цитуємо допис Євгенії: «Прощу розголосу, козятинчани, це нормально? Проїжджала поруч, це норм слухати музику окупан-

та? Війни для Козятина немає? Мало полеглих в кілометрі від кафе похоронено? Якщо так гарно і голосно святкують, значить це не вперше і мерія міста дозволяє?»

До свого допису Євгенія додала відео, на яких чітко видно і назву кафе і прослуховується музика. Грала «Младший лейтенант» Ірини Алєгрової.

Ця подія набрала чималого розголосу. Про танці під російську музику писали обласні ЗМІ. Звісно, людей це обурює. Багато хто запитував реакцію на таке поліції чи ТЦК.

Нам вдалося з'ясувати, що виклик на «102» стосовно цієї події надійшов на наступний день, тобто у неділю, 16 червня. На нього відразу зреагувала патрульна поліція. По приїзду вони опитали свідків та передали на доопрацювання цю справу для встановлення всіх обставин правоохоронцям козятинського відділення поліції. Тобто, подальшу перевірку будуть проводити працівники ВП № 2.

У Верховній Раді ще в серпні минулого року аби штрафувати за прослуховування російської

музики в громадських місцях, зареєстрували відповідний законопроект. Ініціатори законопроекту планують внести зміни до статті 155 Кодексу про адміністративні правопорушення, доповнивши їх четвертою і п'ятою статтями. Згідно з ними, штрафуватимуть за публічні виконання, показ, демонстрацію, сповіщення російської музики й кліпів у закладах торгівлі, харчування, сфери послуг.

За порушення вимоги пропонують накласти штраф від 300 до 500 неоподаткованих мінімумів, тобто від

5100 до 8500 гривень. За повторне порушення штрафуватимуть на 1000 чи 1500 неоподаткованих мінімумів, тобто від 17000 до 25500 гривень. На даний час Проект Закону про внесення змін до ст. 155 Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо підвищення відповідальності за порушення законодавства закладами торгівлі, громадського харчування та сфери послуг у сфері обмеження публічного використання музичного продукту держави-агресора опрацьовується у комітеті

Ідентифікатор друкованого медіа
в Реєстрі суб'єктів у сфері медіа: R30-02697

Видавець ТОВ «Видавництво «РІА»
адреса: 21032, м.Вінниця, вул. Ширшова, 3а

Засновник:
ТОВ «Редакція газети «РІА КОЗЯТИН»

Адреса редакції:
м. Козятин, вул. Незалежності, 39
Поштамт, вхід з двору, 2 поверх
Тел. 063-66-20-675

Регіональний видавець:
Євгеній Білоус 067-687-89-40
mail: evgeniy.belous@gmail.com
Редактор:
Наталія Піскунічева 063-738-63-10

Газета є членом
Всесвітньої Асоціації
Новинних Медіа WAN-IFRA

Редакція може не поділяти думку авторів матеріалів
Редакція не несе відповідальності за зміст рекламних матеріалів.
Передрук матеріалів видання повинен бути узгоджений з редакцією

Інформація для публікації надається інформаційним агентством
ТОВ «Видавництво «РІА»; код ЄДРПОУ 34095069; адреса: 21032,
м.Вінниця вул. Ширшова, 3а; свідоцтво про державну реєстрацію
інформаційного агентства як суб'єкта інформаційної діяльності
серії КВ №.194-57Р від 12.08.2009 р.

Передплатний індекс: 91531

Вимагайте передплату
в будь-якому відділенні зв'язку
м. Козятин та району

Віддруковано в друкарні
ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед»,
21100, м. Вінниця, вул. Чехова, 12-а
тел.: (0432) 55-63-97

Зам. наклад: 5000 прим.
Замовлення № 240325

НАКРИТТЯ НА КРИНИЦІ
Чистимо та поглиблюємо
Криниці
Копаємо вигрібні ями
Доставка кілець
068-564-10-90

ПРОДАМ ДРОВА
(граб, ясен, дуб)
рубані
063-398-67-27, 096-216-52-40

ПРИЙОМ
ЧОРНОГО та КОЛЬОРОВОГО
МЕТАЛОБРУХТУ
Понеділок - субота 8:30 - 17:00
Неділя по домовленості
098-804-04-00
093-408-04-00
095-431-05-31
м. Козятин,
вул. Подільська, 159

ПОСЛУГИ
МІНІ-ЕКСКАВАТОРА
ПРОКОЛИ ПІД ДОРОГАМИ
Виконання всіх видів
земельних робіт.
Розрахунок готівковий
та безготівковий.
м. Козятин
097-665-87-48
Ярослав Васильович

Здам в оренду магазин 55 кв. м., центр міста, р-н ринку «Хлібодар».
063-287-33-21

Продам, або здам в оренду приміщення під бізнес 40 кв. м., вул. Вінниченка 3 (новий базар). **063-288-42-05**

РОБОТА

□ «Нова пошта» запрошує на постійну роботу касира-оператора. **097-847-70-07**

□ Постійна робота. Потрібен водій на вантажний автомобіль, маршрути короткі. **097-847-70-07**

РЕМОНТ

□ Виконуємо будівельні роботи різного типу. **093-817-40-91**

ПРОДАЖ СВІЙСЬКИХ ТВАРИН

□ В добрі і турботливі руки продам молочну корову, прошу заготівельників не турбувати, лише на утримання. **097-793-55-95**

□ Продам поросят 25 - 30 кг. **068-518-22-70, 063-294-19-76**

□ Продам поросятя. **097-704-97-81**

□ Продам поросят м'ясної породи до 20 кг., недорого. **068-494-15-28**

□ Продам поросятя. **063-392-94-22**

□ Продам поросятя «Петрен» с. Журбинці. **067-949-60-30**

□ Продам корову, мала 3-х телят. **096-414-07-70**

□ Продам свині малі «Біла велика»+«Ландрас». **097-782-40-16, 063-383-76-61**

□ Продам поросятя 2 місяці. **068-033-77-10, 067-369-79-41**

□ Продам малі поросятя 12-13 кг. **067-319-08-49**

□ Продам коня. **096-718-57-62**

□ Продам телицю тільну 8 місяців від хорошої корови, с. Козятин. **063-107-13-90**

□ Продам поросят. **098-277-17-26**

□ Продам поросят «Дюрок», 25 кг кожна, м. Козятин з доставкою. **097-474-42-11, 063-260-09-52**

ДОСТАВКА ДО 8 ТОНН
САМОСКІД
- ПІСОК -ЩЕБІНЬ -ВІДСІВ
-БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ
063-280-25-46, 067-476-53-44

ПРОДАМ

□ Аптечні меблі на дві каси, холодильник-вітрину. **063-392-93-20**

□ Серванти 3шт по 500 грн., крісло, комп'ютер, телевізор «НІТАСНІ», оприскувач, велосипед «Салют», водяний насос потужний в скважину чи колодязь новий. **068-216-34-20**

□ Бензогенератор - 800 Вт, кастрюлі нерж. - 40 л., алюмінієва - 60 л. **068-216-34-20**

□ Бензопилу, бензокосу, ел. двигуни різні, водяні насоси різні, інкубатор, мотофрезу, болгарку, дрель, ел. лобзик. **068-216-34-20**

□ Шуруповерт, електропилу, велосипед дитячий 6-10 років, форма для виливки бетонних кілець. **068-216-34-20**

□ Дріт оцинкований колючий 500 м., два електромотори-редуктор., велосипед «Ardis» підлітковий, гітару Болгарія, килими 2 x 3. **067-307-70-94**

□ Душову кабінку б/в. **067-760-74-97**

□ Диван б/в кутовий, правосторонній. **067-538-95-24**

□ Велосипед «Харків» в хорошому стані. **097-301-74-08**

□ Пасіку та медогонку. **096-007-52-67**

□ Меблі кімнатні - 2500 грн., два телевізори кольорові - 1000 грн/один., велосипед спортивний - 3500 грн. **067-915-44-48**

□ Берці. **093-644-01-61**

□ Компресор пересувний на колесах автомобільний з ел. мотором 2,2 квт., 1410 об/хв з ресівером. **097-264-46-66**

□ Ванну чавунну 1,7 м., в доброму стані, вугілля. **067-394-60-27**

□ Пливу газову б/в в гарному стані на 4 конфорки. **063-530-15-08**

□ Ячмінь. **098-724-74-94**

Козятинська РСТК ТСОУ (колишній ДОСААФ)
АВТОШКОЛА
запрошує
майбутніх водіїв на
навчання категорії
В, С та перепідготовку
м. Козятин, пров. Довженка, 6
2-07-64; 067-433-64-05; 073-428-25-75

Елеватор «АГКОД» на вигідних умовах надає послуги ММСП з:
БЕЗКОШТОВНОГО ПРИЙМАННЯ;
ДОРОБКИ;
БЕЗКОШТОВНОГО ЗБЕРІГАННЯ до одного місяця з подальшим викупом зернових та олійних культур агропромисловими корпораціями;
ВІДВАНТАЖЕННЯ залізничним та автомобільним транспортом зернових і олійних культур
Елеватор знаходиться за адресою:
Хмельницький р-н, с. Сокилець, вул. Білоцерківська, 44.
067-399-34-41, 067-328-77-25

□ Люцерну. **097-282-13-43**

□ Мийка на кухню б/в Німеччина 50 см - 200 грн., шланг резиновий б/в 14 м., діаметр 2 см - 25 грн/м., усе в доброму стані. **067-224-08-52**

□ Пилосос «Ракета-3» робочий, вентилятор настільний, каструля алюмінієва 20 л., чавунок 5 л. **097-873-36-99**

□ Перуку, шафу велику, постільну білизну нову та б/в, банки усіх розмірів, крісло-кровать, дитячі іграшки, вазон «Каланхое», кристаль, валізу шкіряну. **093-884-86-66, 068-209-91-37**

□ Твердопаливний котел Холмова б/в. **067-608-90-52**

□ Ячмінь. **096-85-75-299**

□ Ячмінь. **097-453-44-53**

□ Вулмки з бджолосім'ями. **096-567-48-75**

□ Вулики з бджолами. **096-644-42-48**

□ Цеглу червону, білу, білу та полуторну. **097-962-57-52**

□ Шифер 350, цегла біла 8, торг. **097-962-57-52**

НЕРУХОМІСТЬ

□ 1-кімн. кв., недорого. Козятин-2. **067-915-25-53**

ГрАТ "Козятинхліб" запрошує на роботу
► **ВОДИЇВ** автотранспортних засобів
► **СЛЮСАРЯ РЕМОНТНИКА**
► **ВАНТАЖНИКА**
Навчання на виробництві
067-31-40-156

Передплати газету RIA Козятин
онлайн на сайті Укрпошти

- Швидко та без черг
- Сплачуй картою або за реквізитами

peredplata.ukrposhta.ua

УКРПОШТА RIA

□ 1-кімн. кв., р-н ПРБ, вул. Захисників України 69, заг. площа 29,6 кв. м., сарай, погріб, без ремонту. **093-890-90-37**

□ 1-кімн. кв., 30,1 кв. м., другий поверх, газ+підне опал., біля будинку зем. діл. 2 сотки, літня кухня, сарай, вода біля будинку, смт. Залізничне, вул. Весняна 2, кв. 14. **067-405-04-43**

□ 1/4 будинка, недорого, вул. Залізнична (9 січня), опалення, мп вікна, криниця, сарай, зручності у дворі. **067-494-77-27**

□ 2-х кімн. кв. в центрі Козятин, 1 повех. **093-512-94-64**

□ 2-кімн. кв., третій поверх, середня, інд. опалення, частковий ремонт. **093-704-31-57**

□ 2-кімн. кв., перший поверх, р-н ПРБ, інд. опалення, м/п вікна, балкон 47 кв. м., погріб. **093-704-31-57**

□ 3-кімн. кв., центр, 60 кв. м., 4 поверх, середня, інд. опалення, без ремонту. **093-704-31-57**

□ 3-кімн. кв., р-н ПРБ. **063-187-87-86**

□ 3-кімн. кв., перший поверх, р-н ПРБ. **050-878-11-97**

□ 3-кімн. кв., 70 кв. м., центр, 3/9 ремонт, інд. опалення. **093-704-31-57**

СТОВ Агрофірма "Світанок"
с. Непедівка
Замовлення за телефоном:
067-960-72-50
Запрошуємо відвідати базу відпочинку "ВИЛА"
Пропонуємо:
Будинки з ночівлею Мангал, тандир, диски Прогулянки на катамаранах Сіновал
Баня на дровах Відпочинок на пірсі Майданчик для волейболу

Потрібні працівники на елеватор!!!
СЛЮСАР РЕМОНТНИК
ЕЛЕКТРИК
АПАРАТНИК ОБРОБЛЕННЯ ЗЕРНА
Зернокомплекс «Сиваш»
м. Козятин, Довженка, 12
067-69-22-550

□ 4-х кім. квартиру, в центрі міста, перший поверх. 063-298-50-37

□ Земельна ділянка 6 сот. під забудову є світло, р-н ПРБ, школа та садочок поруч, вул. Шкільна. 063-269-28-11

□ Земельна ділянка 6 сот., під забудову, центр, провулок Грушевського 10. 063-392-93-20

□ Земельна ділянка 30 сот., зі старим будинком, вул. Дубиніна. 093-704-31-57

□ Земельну ділянку 24 сот., с. Журбинці, вул. Центральна 26. 067-949-60-30

□ Будинок с. Козятин зі всіма зручностями, госп. будівлі, 17 сот. землі. 093-594-07-88

□ Будинок зі зручностями 70 кв. м., та госп. будівлями, с. Козятин, загальна площа ділянки 17 сот. 097-248-32-19

□ Будинок 70 кв. м., 3 кімн., кухня, кладовка, погреб, гараж, криниця, молодий сад, с. Махаринці. 067-689-75-60, 098-829-60-34

□ Будинок з усіма зручностями, госп. будівлями, вул. Подільська 12 а, с. Козятин. 096-370-88-14, 097-443-95-16

□ Будинок вул. Слобода 43, с. Журбинці, зем. ділянка 44 сот., вода, госп. будівлі. 067-949-60-30

□ Будинок цегляний інд. опалення р-н ліцею №5, житловий стан. 093-704-31-57

□ Будинок, 30 сот. зем. ділянки, р-н лікарні, біля містка. 093-704-31-57

□ Будинок 70 кв. м., з усіма зручностями, город 40 сот., гараж, госп. будівлі, молодий сад, можливий обмін, с. Кордишівка. 097-705-20-68

□ Будинок с. Верболози з усіма зручностями, 80 соток землі. 067-745-69-92

□ Будинок новий 120 кв. м., ремонт, меблі, р-н училища. 093-704-31-57

□ Будинок сучасний новий без внутрішніх робіт 30 сот зем діл р-н «Царське село». 093-704-31-57

□ Будинок 120 кв. м., центр, євроремонт, гараж. 093-704-31-57

□ Кімнату в гуртожитку, р-н ПРБ, вул. Героїв Захисників України 51, (8-ма Гвардійська). 066-049-10-93

□ Будинок с. Козятин, вул. Центральна 47, зем. ділянка 15 сот., тягнеться до ставу. 093-849-93-36

□ Будинок 66 кв. м., с. Козятин, вул. Подільська, зем. ділянка 34 сот., газ, вода, каналізація, госп. будівлі. 097-763-97-86, 063-630-96-77

□ Частину будинку зі всіма зручностями, євроремонт, м. Козятин, окремий вхід, госп. будівлі, гараж, погріб, зем. ділянка 9 сот. 093-697-64-50

□ Частину будинку недорого. 063-154-64-55

□ Частину будинку, потребує ремонту, вул. Стуса, центр, дві кімнати, веранда, кладовка, пічне опалення, гараж метал. 3,5 x 6 м., сарай, погріб, криниця. 068-548-59-98, 093-632-24-12

□ Частина будинку з гаражем в центрі міста. 093-704-31-57

АВТОМОТО

□ Деу Ланос, 2007 р.в., об'ємом 1,4, пробіг - 105000 км., 2 власник, є питання по косметичці. Ціна 2200 у.о. 063-035-66-14

□ ВАЗ 2104, 2007 р.в., га/бензин, інжекторний. 093-442-6143

□ Міні-трактор Kubota GL-40 в хорошому стані з кабіною та фрезою. 097-577-26-86

□ Пług 3-корпусний до мінітрактора Чеського виробництва, дискову борону 1,8 м. 097-577-26-86

□ Причіп розміром 1,25 x 2 м. 063-289-29-03

□ Yamaha JOG 2009 р. в., з водяним охолодженням, ідеальний стан, на номерах. 097-759-29-25

□ Славуа, 2004 р. в., газ-бензин. 095-752-04-01

□ Пflug 3-корпусний до Т-25 і китаець. 068-025-47-76

□ ВАЗ 2109, 1995 р. в., повністю на ходу, газ вписаний, м. Козятин, страховка. 093-562-58-35

□ ВАЗ 21063, 1987 р. в., бежевий колір, газ-бензин, газ вписаний, страховка свіжа, від власника. 068-330-68-43

□ ЗАЗ - 968 1991 р. в., не гнилий, новий двигун, пройшов обкатку. 097-153-94-95 Валерій

□ Renault Scenic 2004 р. в., с. Вернигородок, бензин, ідеальний стан. 096-692-06-71

□ Велосипед «Мінськ» б/в - 2700 грн., велосипед «Україна» - 5500 грн., скло різних розмірів, покришка 28 розмір, дві упаковки/100 шт/80 грн/1 шт. 093-355-61-17

КУПЛЮ

□ Неробочі бензокоси, бензопили, електропили, електродвигуни від 2 квт та більше можливо перегорівші, млини, неробочі мотоблоки, акумуляторні пили. 068-216-34-20

□ 2-х або 3-х кімн. кв. в центрі міста, без ремонту. 066-674-20-96 18-21

□ Картоплю велику та насінневу картоплю, якщо вона більша ніж куряче яйце. 097-691-21-09, 097-284-88-01

Минає рік, як пішла з життя дорога нам людина

Гончарук Анелія Бернадівна

Душа наша плаче, душа наша рветься,
та сльози невпинно ллються рікою
від смутку і туги вогнем запальним.
Пішла від нас Ти, рідна, дуже рано...
Ніхто не зміг тебе спасти...
Яка глибока в серці рана,
Поки живі ми — з нами ти...

Твоя втрата, для нас це непоправний смуток,
який залишив глибокий біль у наших серцях.
Але твоя безмежна любов та доброта назавжди житиме у наших
серцях, адже ти була для нас гарним прикладом і наставником!
Прости за те, що не зуміли тебе від смерті вберегти, за те, що всі
осиротіли, за все, за все ти нас прости...
Вічна пам'ять тобі, наша Рідна.

Царство небесне Тобі, наша рідна матуся,
бабуся і кохана дружина...

РІЗНЕ

□ Шукаю доглядальницю, робота почасова денна на 1 місяць. 068-503-50-60, 063-776-11-19

□ Загублений ключ від машини Nissan в р-ні ж.д. лікарні прошу повернути за винагороду. 063-670-33-17

□ Втрачено військове приписне посвідчення на ім'я Гайдучок Дмитро Олександрович вважати недійсним.

□ Втрачене посвідчення про приписку до призовної дільниці на ім'я Андрощук Григорій Петрович вважати недійсним.

□ Втрачений тимчасовий військовий квиток на ім'я Лабенський Євген Володимирович вважати недійсним.

□ Втрачений військовий квиток на ім'я Чаюн Валерій Миколайович вважати недійсним.

□ Візьму на квартиру студентів. 093-884-86-66, 068-209-91-37

□ Здам 3-х кімн. кв. в р-ні 3 школи на тривалий термін. 063-208-70-56

□ Здам гараж в оренду в кооп. Тунель. 097-410-59-96

□ Втрачено військовий квиток на ім'я Євдокімов Олександр Михайлович вважати недійсним.

ДІАБЕТИЧНІ ТОВАРИ ТА ЗДОРОВЕ ХАРЧУВАННЯ

saharokshop.com
+38 067 460 02 44

**Холестерометр
Wellion LUNA trio**

Акційні пропозиції
1786⁵⁰ - 2682⁰⁰

**Сенсор SiBionics для
цілодобового моніторингу
рівня цукру**

2400⁰⁰

**Омега-3 Чисті
судини
Doppelherz® Aktiv
30 капсул**

350⁰⁰

**Сенсор моніторинга
глюкози
FreeStyle Libre 3**

4000⁰⁰ - 3700⁰⁰

**Сахарок
Shop**

**Борошно житнє
цільнозернове
№5, Мак-Вар
2 кг**

78⁰⁰

**Напій без
цукру Кола.
Volero, 9г**

28⁰⁰

**Низькокалорійна
пастила (яблуко)
VELN, 100 г**

126⁰⁰

**Драже "Spheric"
PowerPro різні смаки
без цукру, 45 г**

42⁰⁰

**Псиліум
Здорово
200 г**

225⁰⁰

Вітаємо з ЮВІЛЕЄМ найкращого батька, дідуся

Карпенко Петро Васильович

Вітаємо з ювілеєм, шановний іменинник!

Нехай ці 75 років стануть для Вас не тягарем літ, а мудрістю та життєвим досвідом, що дозволяють насолоджуватися кожною хвилиною буття.

Бажаємо Вам міцного здоров'я, душевного спокою, поваги оточуючих та родинного тепла.

Хай доля огортає турботою й ласкою, а серце завжди лишається молодим та відкритим для світлих почуттів!

З любов'ю та повагою: син, дочка, зять та внучка Анастасія

Аудиторія груп сайту RIA Козятин
 Фейсбук - 8 700 підписників
 Instagram - 7 200 підписників
 Viber - 1 600 підписників
 Telegram - 3 100 підписників

Вартість привітання
 Привітання в одному пабліку - 350 грн*
 Закріплення на тиждень - 150 грн*
 *ціни вказані без урахування ПДВ

ПОГОДА У КОЗЯТИНІ

	GISMETEO	SINOPTIK	METEO.UA
ЧЕТВЕР 20.06	+23 +18	+23 +19	+22 +11
П'ЯТНИЦЯ 21.06	+24 +12	+24 +14	+25 +13
СУБОТА 22.06	+28 +14	+28 +16	+29 +18
НЕДІЛЯ 23.06	+28 +18	+29 +21	+27 +17
ПОНЕДІЛОК 24.06	+27 +17	+27 +19	+26 +16
ВІВТОРОК 25.06	+26 +16	+25 +18	+26 +15
СЕРЕДА 26.06	+27 +15	+22 +17	+26 +18

СКАНВОРД

Хімічний елемент, гадоген (Cl)	Найвища вершина земної кулі	Задум, бажання зробити щонебудь	Мідний велетень на Криті	Місце скучення гною	Вузлий край, кромка чоґнебудь	Безхвоста мавпа родини макак
Найбільша ріка Північно-Східного Сибіру			Аптекарьська міра ваги			
Фігура, що має вигляд випаючого круга			Однорічна опійна рослина			Те саме, що забрало
			Місто і муніципалітет в Іспанії	Ряд візків		
Мазь для азуття	Виоране поле				Найвище досягнення	Рослинні драгли з морських водоростей
Назва групи спортивних сортив трупів			Морський десятипальцевий короткохвостий рак			
Духовне створення, яке є супротивником Бога	Штат у США	Чорношкіра жінка	Газонафтове родовище в Казахстані	Латинське «я»		
				Слово ворони		
Господар, розпорядник товариської вечері	Стан повного занепаду душевних і фізичних		... поїдеш — біду наженеш (приказка)			
				Комуна у повіті Біхор в Румунії	Тропічна трав'яниста рослина	
Багатоарусний Автоматичний Паркінг			Домашня коробка передач			
Декоративна споруда у вигляді брами				Греська вершина у північно-східному Кавказі	Урочистий вірш	Прізвисько дім з Орлеана
Річка у Франції, Бельгії і Нідерландах			Робочий одяг			
			Місто-порт на крайньому північному сході Ролії			
Львівський автобусний завод	Продукт від бджоли			Твен		

Відповіді знайдете у наступному номері газети

Software © 2021 crossword-compiler.com

АНЕКДОТИ

 Звідки в моїй кімнаті такий бардак, якщо я весь час просто лежу в ліжку, тримаю в руці телефон і більше нічого тут не роблю?

 Помічено, що кожна жінка в житті мила і добра. Всім все прощає, поки не придумає, як помститися.

 Надто пізно Марина зрозуміла, що не варто було звертатися до пластичного хірурга, у якого у приймальні висять картини Пікассо.

 Смерть до нас приходиться у чорному та з кошою. А до мух — у трусах, майці та з газетою.

ГОРОСКОП

ОВЕН
 Цього тижня у робочій сфері можливі нові проєкти, які вимагатимуть від вас творчого підходу та рішучості. Приділіть додаткову увагу фінансовим питанням.

ТЕЛЕЦЬ
 Слід бути готовими до змін, які можуть статися у професійній сфері. Фінансові справи будуть йти стабільно, але не варто робити великі покупки.

БЛИЗНЮКИ
 Цього тижня рекомендується зосередитися на саморозвитку та навчанні. Нові знання та навички допоможуть вам просунутися кар'єрними сходами та покращити свої професійні можливості.

РАК
 На роботі можливі невеликі труднощі, але з вашою наполегливістю та завзятістю ви впораєтесь з будь-якими завданнями. Фінансові питання вимагатимуть розумного підходу та контролю витрат.

ЛЕВ
 Цього тижня ви відчуєте вплив натхнення та творчої енергії. Особливо продуктивний період, тому використовуйте його для реалізації своїх ідей.

ДІВА
 Час самоаналізу та внутрішнього зростання. Ідеальний період для вирішення робочих питань та планування майбутніх проєктів.

ТЕРЕЗИ
 Цього тижня ви відчуєте гармонію та внутрішній баланс. Ви зможете вирішити давні конфлікти та налагодити стосунки з оточуючими.

СКОРПІОН
 Ви будете сповнені енергії та рішучості. Тиждень обіцяє бути вдалим для початку нових проєктів та важливих зустрічей. Ваша інтуїція буде особливо гострою.

СТРЕЛЕЦЬ
 Тиждень обіцяє бути повним можливостей для особистого зростання. На роботі можлива поява нових проєктів, які вимагатимуть від вас креативного підходу та швидкої реакції.

КОЗОРИГ
 Вам належить зосередитися на довгострокових планах та цілях. Ваша цілеспрямованість і організованість допоможуть досягти значних успіхів як у професійному, так і в особистому житті.

ВОДОЛІЙ
 Зверніть увагу на свої емоції та внутрішній світ, на необхідність у самоаналізі. На роботі вас чекають цікаві завдання, які вимагатимуть творчого підходу. Фінансові справи вимагатимуть уважності та обережного планування.

РИБИ
 Період, коли потрібно приділити увагу професійному розвитку. Ваші зусилля та наполегливість будуть оцінені начальством та колегами. Фінансове становище буде стабільним, але варто уникати необдуманих витрат.